

eso
Velenje

remco

HARTL

ADELMANN

objekti
tehnologije
oprema

eso
Velenje

MLADINSKI SERVIS
Velenje
tel.: 854-831, 853-061

Am club

CEPLAK
ČIŠČENJE IN TRGOVINA
d.o.o., tel.: 854 - 203

številka 26, cena 60 tolarjev
Velenje, 2. julija 1992

V ŠKARJASTEM SLOGU

V soboto in v nedeljo
ob velenjskem gradu
revija skokov

Stran 10

DVIGNILI ZASTAVO

V Šoštanju na svoj-
stven način proslavili
dan državnosti

Stran 16

PRIJETEN SKOK V POLETJE

Za poletni čas so
značilne številne dru-
žabne prireditve na
prostem. Ob velenj-
skem jezeru je prvo
letno organiziral
Radio Velenje.

Stran 16

Poslanci velenjskega skupščinskega parlamenta so prejšnji torek, ob 10. uri, zasedanje prekinili in odšli k lani zasajeni lipi na Trgu mladosti v Velenju.

Tu jim je v počastitev prve obletnice slovenske državnosti nekaj besed spregovoril predsednik skupščine občine Velenje Pankrac Semečnik.

V Glinu spet delajo

V petek, 19. junija so se delavci Glina Nazarje, po dolgotrajnem obotavljanju, odločili za stavko. V tem kolektivu namreč niso dobili še plač za mesec maj in zaposlenim je na koncu zmanjkalo potrpljenja, želeli so predvsem hitro in uspešno ukrepanje. Delavci so zahtevali zamenjavo vodstva podjetja ter izplačilo majskih osebnih dohodkov.

Stavkovni odbor je ocenil, da so bile do začetka tega tedna vsaj delno uresničene njihove poglavitne zahteve. Tako naj bi do 10. julija dobili izplačila osebnih dohodkov za mesec maj, odstopilo pa je tudi dosedanje vodstvo Glina Nazarje. Začasno so to nalogo prevzeli direktorji štirih profitnih centrov, ki so nastali na osnovi sanacijskega programa. Koordinacijo med direktorji trenutno vodi ing. Marjan Dobrovc. Seveda pa se pravo delo šele začne, saj je več kot očitno, da bo v Glinu potrebno izvesti vrsto korenitih sprememb, ki bodo gotovo prizadele tudi precejšen krog delavcev.

Rudarji praznujejo

Jutri 31. skok čez kožo

Danes zvečer bo v velenjski glasbeni šoli svečana seja delavskega sveta Rudnika lignita Velenje.

Na njej bodo podelili diplome 121 delavcem, ki so v tem kolektivu že 20 let.

Sicer pa nocojšnja prireditev, na kateri bo slavnostni govornik direktor podjetja, magister Franc Žerdin, sodi v ožji okvir letošnjega praznovanja 3. julija — dneva rudarjev.

Osrednja prireditev, 31. skok čez kožo, bo jutri popoldan ob 9. uri na mestnem kotalkališču, kjer rudarji pričakujejo tudi prisotnost predsednika Predsedstva Republike Slovenije gospoda Milana Kučana. Slavnostni govornik bo minister za energetiko magister Franc Avberšek.

Razumljivo je, da bo tudi letos s Titovega trga proti kotalkališču krenila rudarska parada, popoldan pa bo ob restavraciji Jezero še tradicionalno družabno srečanje delavcev in upokojujencev RLV.

Naj dodamo, da bosta v primeru slabega vremena obe jutrišnji prireditvi v Beli dvorani.

-bo-

Velenjski izvršni svet

Osnutek odlagališča razgrniti pred ljudi

Velenjski izvršni svet se je imel na torkovi seji priložnost temeljito seznaniti z osnutkom ureditvenega načrta za odlagališče pepela, žlindre in produktov odžvepljevanja, ki so ga v juniju letos izdelali na Zavodu za urbanizem, predstavila pa ga je Saša Piano, odgovorni projektant. Dokument bo gotovo deležen tudi širokega zanimanja javnosti, saj gre za stvari, ki bodo tako ali drugače ključne za občino in prebivalce v njej. Ker gre za odlagališče, vsako odlagališče pa je ekološka bomba, so se izdelovalci projekta lotili temeljito in odgovorno.

Ni pa namen predstavitev, kot je poudarila projektantka, izsiljevanje lokacije za odlaganje produktov odžvepljevanja, temveč le prostorsko reševanje problema, ki se postavlja pred to dolino. Pepel, žlindra in produkti odžvepljevanja iz TES so odpadki pri proizvodnji električne energije, ki jih je treba odlagati. Od leta 1983 te produkte načrtno odlagajo na odlagališče med Velenjskim in Družmirskim jezerom.

Na izvršnem svetu so se odločili, da osnutek dajo v trideset dnevno javno razgrnitev, ki bo v prostorih velenjske občinske skupščine in v krajevnih skupnostih Pesje, Stara vas, Hrastovec, Gaberke in Škale. Namen razgrnitve teh dokumentov pa je po besedah predsednika izvršne-

gališče med Velenjskim in Družmirskim jezerom. Na izvršnem svetu so se odločili, da osnutek dajo v trideset dnevno javno razgrnitev, ki bo v prostorih velenjske občinske skupščine in v krajevnih skupnostih Pesje, Stara vas, Hrastovec, Gaberke in Škale. Namen razgrnitve teh dokumentov pa je po besedah predsednika izvršne-

ga sveta Franja Bartolca v tem, da se vidi, ali so podani odgovori na vsa strokovna vprašanja, ki se lahko pojavijo. Sicer pa na Zavodu za urbanizem pripravljajo tudi javno nekoliko širšo predstavitev tega projekta namenjeno vsem, ki jih tovrstna problematika zanima, ne zgolj strokovnjakom. Tesno povezana s prvo je bila tudi druga stvar, s katero so se seznanili člani izvršnega sveta. Inženjerja Vojo Ružič in Dani Podpečan iz celjske Cinkarne sta predstavila inovacijo — reciklažno odžvepljevanje plinov

— brez odpadnih snovi, pri čemer so ostanki čiščenja tržni proizvodi: žveplova kislina, toplota in električna energija. Njuni precej široki razlagi so člani vlade dali ob koncu napotek, da se diskusija nadaljuje v krogu neposredno zainteresiranih.

(mkp)

ŽALEC
tel.: 063/ 713-222

Kranjska gora

Poletna gledališka šola

Od 5. do 12. julija bo Zveza kulturnih organizacij Slovenije pripravila v Kranjski gori poletno gledališko šolo. Teme letošnje so: za mlade gledališke ustvarjalce Od teksta do uprizoritve, Praktična dramaturgija za režiserje (pisanje, adaptacija in interpretacija besedil). Od teksta do lutkovne predstave s poudarkom na režiji prostora, Gledališče 20. stoletja (interakcija med živim in predmetnim gledališčem) ter Glasba v gledališču. Letošnje poletne gledališke šole se naj bi udeležilo okrog 120 mladih tovrstnih ustvarjalcev, delo pa bo potekalo po skupinah. (tp)

V nedeljo popoldne, preden se je dan prevesil v večer, je bilo ob velenjskem jezeru prav poletno. Dva za ta letni čas čisto značilna motiva smo ulovili v naš teleobjektiv.

Najprej je treba odložiti srnjco, potem majico, vročino pa omili šele krepek požirek Laškega. Vsi na kolo, postaja pa — kopalnice ob velenjskem jezeru.

Novice

Mozirje - jutri ponovljeno zasedanje

Prejšnjo sredo bi moralo biti v nazarskem delavskem domu skupno zasedanje zborov skupščine občine Mozirje, zadnje pred poletnimi počitnicami. Naj bi bilo zato, ker je že na začetku škripalo pri sklepčnosti v zboru združenega dela. Kljub temu so se poslanci zbrali v klopih in najprej obravnavali dodatno točko- zaostrene razmere v nazarski lesni industriji. Razprava je bila dolga in vroča, zbori pa so na koncu potrdili predlog občinskega izvršnega sveta za rešitev hude krize na Glin-u. Ko naj bi nadaljevali s predloženim dnevnim redom, so ugotovili, da sklepčnosti ni več in so zasedanje preložili na jutri, petek 3. julija. Poslanci bodo med drugim sprejemali program dela zborov za drugo polletje, spremembe odloka o ureditvenem načrtu RCT Golte, analizo o družbenem varstvu duševno prizadetih oseb v občini Mozirje in številne druge točke. (JP)

Seminar za voznike, ki prevažajo nevarne snovi

Inštitut za varstvo pri delu in Delavska univerza Velenje, sta pričela v sodelovanju izvajati seminarje za Voznike, ki prevažajo nevarne snovi. Seminarji so predpisani z Zakonom o varstvu pri delu ter Zakonom o prevozu nevarnih snovi. Na tem področju so se zahteve glede usposobljenosti oseb, ki ravnajo z nevarnimi snovmi zelo zaostrole.

Na prvi tekšen tečaj po novem programu, ki ga je predpisalo Ministrstvo za notranje zadeve, se je prijavilo 35 oseb (prijavile so jih firme), prijave pa pri Delavski univerzi sprejemajo še naprej, saj bo potrebno še v letošnjem letu usposobiti vse voznike, ki prevažajo npr. vnetljive in eksplozijske snovi, pline, barvila, perokside, kisline, luge in druge agresivne snovi, kužne, gadjljive, strupene in radioaktivne materiale.

Kazni za kršitve pri teh prevozih so zdaj astronomsko visoke, posledice ob prometnih ali delovnih nezgodah, ko gre za nevarne snovi, pa praviloma zelo hude. Jože Miklavc

Streha - še ugodnosti za združnike

Nov zakon o prometnih davkih je krepko ponagajal marsikomu. Med drugim stanovanjskim zadrugam oziroma njenim članom. Od tega torka dalje namreč ti niso več upravičeni do nakupa gradbenega materiala brez plačila davka.

Na velenjski stanovanjski zadrugi Streha zaradi tega niso vrgli puške v koruzo, ampak združnikom napisali prijazno obvestilo o drugačnem načinu sodelovanja. Tvorili naj bi ga nakup materiala po najugodnejših cenah, podaljšani plačilni roki, obročno odplačevanje, kratkoročno kreditiranje, svetovanje, pomoč ter vodenje evidence. Skratka naloga Strehe naj bi bila: na osnovi povpraševanja nuditi združniku najugodnejšo ceno in plačilne pogoje. (tp)

Sprejem za upokojence bivšega EKA

V življenju vsakega človeka so mejniki, ki mu veliko pomenijo in ob katerih je vesel, če je ob njih deležen pozornosti drugih. Na to so mislili v sindikatu nezaposlenih bivših delavcev Gorenja EKO, ki deluje v okviru Območne organizacije ZSSS Velenje. V ponedeljek opoldne so štiriindvajsetim bivšim delavcem, ki so v zadnjih dveh letih izpolnili pogoje za upokojitev, pripravili sprejem v hotelu Paka. (mkp)

V soboto na Rogli zaključek

Teden upokojencev občine Velenje, ki je potekal prejšnji teden, od 22. do 27. junija, bodo sklenili to soboto na Rekreativno-turističnem centru Rogla na Pohorju. Tja bo Zveza društev upokojencev Velenje letos popeljala okoli tristo upokojencev vseh štirih velenjskih društev. Na Rogli se bodo udeleženci pomerili med seboj v šaljivih igrah in se tudi sicer razvedrili na tem delu Pohorja. Le lepega vremena jim zaželimo. B.M.

Šoštanjaska avtobusna bo lepša

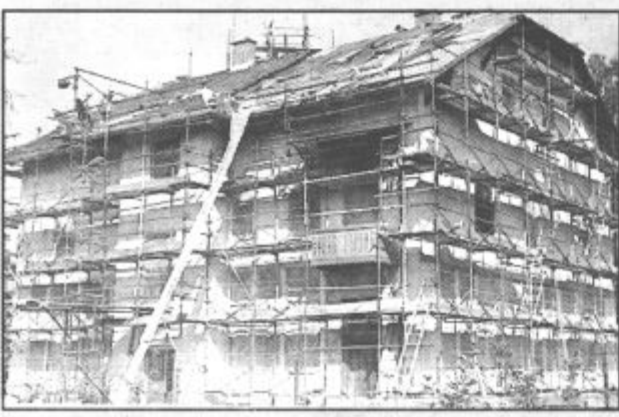
Pisali smo že, da bodo v Šoštanju pričeli obnavljati avtobusno postajo in s tem prispevali k lepši urejenosti tega predela Šoštanja.

Avtobusna postaja, ki je velikokrat prvo srečanje turista z nekim krajem, mu je doslej dajala o Šoštanju bolj klaverno podobo. Zdaj bo drugače, saj so obnovo v tem tednu že pričeli. (mkp)

Šoštanj: Obnavljajo Majerjevo vilo

Lepotica sredi Šoštanja, Majerjeva vila, bo po obnovi, ki so se je lotili prejšnji mesec, zablestela v vsej svoji lepoti. To bo objekt, na katerega bodo Šoštanjčani upravičeno ponosni.

V njej ima prostore Društvo šaleških likovnikov, osnovna šola Biba Roček ima v njej šolsko knjižnico, gospodinjstvo učilnico in prostor z avdio-vizualnimi sredstvi. Vila še posebno zaživi v zimskem, pomladanskem in jesenskem času, ko so v njej redne razstave. Obnove Majerjeve vile se je lotil celjski Gradis, adaptacija pa poteka pod budnim očesom Zavoda za spomeniško varstvo. (mkp, foto: B.M.)

MOJA DRAGONALA

Piše: Jože Kranjc

Na robu turistične Evrope

Minule dni sem se potepal po nekaterih večjih turističnih središčih v slovenski in hrvaški Istri, da bi vsaj malo povohal, če z obljubami, s kakršnimi nas vabijo na počitnice, mislijo resno. Vzdolž vse hrvaške obale bo Slovenec domač gost, pravijo, kar nameravajo potrjevati ne le z gostoljubnim odnosom do nas marveč tudi z nižjimi cenami od tistih, ki bodo veljale za tuje goste, kolikor jih pač bo. Zagotovo pa jih ne bo veliko. Tudi najbolj sveža anketa med namškimi turističnimi agencijami je pokazala, da se turisti izogibajo Hrvaške in Slovenije. Poglavitni razlog za to, da nam dolga leta najzvestejši obiskovalci obračajo hrbet, je kajpak vojna, nekateri pa pravijo, da letoviških postelj ne bi radi odžirali beguncem.

Na pragu visokega poletja je potemtakem več kot jasno, da bo ob Jadranu, kolikor ga je še ostalo za turizem, kraljeval domač gost in to priložnost bi kazalo izrabiti, kdor jo denarno in drugače zmore. Zakaj? Skoraj prepričan sem namreč, da nam turistični delavci iz nam bližnjih in iz za nas tradicionalnih letoviških središč ne bodo dolgo peli hvalnic oziroma dobrodošlic, kakor hitro se bodo stvari obrnile in bi morebitna skorajšnja umiritev razmer spet okrepila tuje turistične tokove proti nam. Visoki funkcionar hrvaškega ministrstva za turizem je že napovedal, da bodo za Slovence zmeraj gostoljubno odprti, kot se za dobre sosede spodobi, da pa bomo, ko se bo tuje turistično tržišče spet normalno odzivalo tudi na hrvaško ponudbo, uživali povsem enak status kot Nemci, Avstrijci, Italijani, Nizoz-

emci... To naj bi se zgodilo čez nekaj let in le upati je, da ne bi zgodnejšega udejanjanja njegove prerokbe napovedale že nekatere letošnje izkušnje. Prav tako bi šel staviti, da kmalu pride čas, ko nas tudi na slovensko morje ne bodo več vabili tako široko odprtih src in rok in bomo spet tisto, kar smo bili dolga leta. Tujci na domači obali. Lani smo reševali sezono, kolikor se jo je rešiti dalo, letos jo bomo - kot vse kaže - tudi, že prihodnje poletje pa nas lahko doletijo, da se bodo naši lanski in letošnji prijazni gostitelji mnogo bolj prijazno spogledovali z inozemskimi obiskovalci, z nami pa toliko, kalikor nas bodo potrebovali, da bi napolnili, kar bo še praznega.

Da je s takšno logiko marsikaj hudo narobe, nima več smisla nikogar prepričevati, saj mnoga znamenja kažejo, da ni

zalegla niti lanska izkušnja niti mnoge podobne pred tem. Bo miselnost o odvečnosti tovrstnih turističnih naložb na domačem dvorišču vsaj malo preobrnili letošnje poletje? Kako krasno bi bilo, če bi se lahko poživljali na to. Rekli bi, saj smo vendar v Evropi, Evropejci pa radi potujejo po tem našem planetu, ker je hvala bogu poln privlačnih turističnih ciljev. Toda saj vemo, po čem, ali bolje rečeno, za koliko se vsak mesec ločimo od evropejcev in zakaj oni torej lahko potujejo toliko, kot mi še dolgo ne bomo mogli. Kar zadeva te razsežnosti, se Evropa za mnoge izmed nas začenja in končuje pri Ankaranu in Portorožu.

Velenjsko jezero pa je nevarno blizu.

Celjsko območje

Nesnaga znotraj in zunaj

Pri nas verjetno že dolgo nismo tako veliko govorili o najrazličnejših nesnagah in odpadkih kot zadnje dni. Pa ne gre le za različne govorice okoli šoštanjске termoelektrarne in o še vedno zaskrbjujočih jederskih odpadkih krške nuklearke. Celjane te dni spet pretresa nesrečni radon (in njegovi potomci), temu pa se je pridružila še greznica.

Po dokaj burnih razpravah ob prvih meritvah radona v stanovanjskih objektih v Drapšinovi ulici (grajeni so z "znano" efe opeko) so pred časom tu opravili še ene meritve. Te so ponovno pokazale, da vsebnost rodona na prostem ni prekomerna, je pa precejšnja v samih stanovanjih.

Pri tem je zanimivo, da predsednika celjskega izvršnega sveta (v odstopu) te izmerjene koncentracije ne zaskrbnjujejo, ker da so na primer v Skandinaviji nekaj običajnega; za bolj zaskrbjujoče jih ima predstavnik Republiškega zavoda za varstvo pri delu, ki je meritve opravil. Ta zavod je tudi našel krivdo v elektrofilterski opeki. Ob tako različnih mnenjih nekateri menijo, da poročilo ni doseglo svojega namena - da naj bi namreč pomirilo stanovalce. Mnenja o nevarnosti ostajajo še naprej deljena. Kot edina možna rešitev pa je ureditev prezračevalnih naprav. Seveda bo tak sistem težje izvajati pozimi, saj bo tedaj treba precej močneje kuriti v stanovanjskih blokih.

Celjsko društvo za varstvo okolja pa zadnji čas opozarja na način čiščenja greznice oziroma fekalij. Celjska Komunala je namreč zadnji čas kot svoj velik uspeh naglašala na kup nove zgoščevalne naprave, s katero naj bi rešili večni problem odlaganja fekali. Društvo za varstvo okolja pa opozarja, da so se tega lotili polovičarsko: pozabili da so na to, kako je z goščo, ki jo odlagajo na komunalno odlagališče.

Komunala to napravo že precej časa poskusno uporablja, še vedno pa nima analize odpadkov, ki pri zgoščevanju ostajajo. DVO Komunali tudi očita, da pri delovanju naprave za zgoščevanje ne upošteva vseh navodil nemškega proiz-

vajalca; najmanj kar bi morali narediti, je, da bi morali goščo pred odlaganjem pomešati z apnom ali pepelom. Po njihovem mnenju bi se lahko tudi pokazalo, da taka gošča vsebuje preveč težkih kovin - če je to res (analiz, ki bi to potrdile ali zanikale pa še ni) takih odpadkov seveda ne bi smeli odlagati na komunalno odlagališče.

Ta pri komunali tako "opevana" naprava im torej še veliko odprtih vprašanj, v celjsko že tako ekološko oporečno "ozračje" pa vnaša nove razprave. Toda razpravlja se o tem še najmanj - huje bo, če se izkaže, da naprava sicer odpravlja eno zlo, vnaša pa drugega. (k)

Savinjsko - šaleška naveza

Ponaredki so med nami

V Sloveniji ni še nikoli vladalo takšno zanimanje za čebele kot zadnje dni. Tudi nekateri bančniki namreč pravijo, da je prav od čebele odvisno, ali je 1000 tolarški bankovec pravi ali ponarejen. Prav ti ponarejeni bankovci pa so nam zadnji čas povzročili veliko skrbi. In kot kažejo napovedi bančnika svetovnega kova Ibrahim Dedića, skrbi še kmalu ne bo konec. Ne zato, ker bi res on poslal še nove ponarejene bankovce v promet, ampak zaradi njegove grožnje, da bo zaradi pripora in vse druge škode, ki naj bi jo bil utrpel, iztožil milijardo dolarjev odškodnine. Že milijarda tolarjev bi bila veliko, dolarjev pa je ogromno.

Pa tako nekateri pri nas še predlagajo rešitev: kaj če bi kot protiudarec zdaj mi

ponaredili vsaj to milijardo dolarjev.

Seveda pa so ponaredki denarja le ena od ponarejenih stvari, ki se pojavljajo pri nas. Nekateri iz velenjskega okolja se gotovo spominjajo, da so nekateri posumili verodostojnost nekaterih podpisov, ko je šlo za nezaupnico izvršniku. Marsikdo sumi v nekatere podpise tudi bolj ali manj vodilnih slovenskih ljudi; nekateri v to sumijo zato, ker pač ne pričakujejo, da bi tako in tako stvar lahko podpisal tak in tak človek. A kaj ko se pri nas tudi dogaja, da za nekateri ljudi ne vemo ali so originali ali ne. Nekateri se namreč pri prestopu iz ene v drugo stranko spremenijo v ponaredke; ali pa šele tedaj pokažejo svojo pravo barvo in iz ponaredka postanejo origi-

nali. Predvsem za preteklo dobo je bilo po mnenju mnogih značilno, da je bilo med nami veliko ponaredkov: svojo "originalnost" so skrivali za barvo dnevnih potreb. Se je pri tem res vse korenito in odločno spremenilo?

Mnogi tudi pravijo, da smo pri nas priča vsakodnevnemu ponarejanju cen. Trgovci so vsak trenutek pripravljeni ponarediti ceno, potrošniki pa si ne morejo nič, čeprav "ponaredek" prepoznajo. Pri cenah menda resnično velja, da se vsak ponaredek takoj spremeni v original.

Prav pri plačevanju teh originalno ponarejenih cen pa se srečujemo s tistimi nesrečnimi čebelami, ki so me obletavle ob pričetu tega zapisa. Stvar z njimi se namreč močno zaplete, če jih

hočemo spraviti v bančni čebelnjak. Tam te namreč, če ugotove napako na čebeli, pokličejo v poseben prostor in popišejo, kot da si ti naredil slab odtis čebele - in počutiš se krivega za ta čebelji vdor v naš denarni sistem.

Zato je seveda veliko preprosteje, če s takim bankovcem zaviješ v kakšno oštarijo. Tam na take čebelje malenkosti niso tako pozorni, saj se pri njih denar hitro obrača in tudi obrablja. Napačna takega menjalniškega sistema je le ta, da v gostilni denarja le ne zamenjaš, ampak ga precej tam tudi pušiš. To pa je že kar v nasprotju z naravo čebel.

Ob tem bi bili bolj veseli tisti, ki še vedno trdijo, da so na našem denarju troti in ne čebele. (kr)

Zbori velenjske občinske skupščine Svečanost pri lipi, v klopeh pa...

Tako kot prejšnje zasedanje se je tudi to vleko kot jara kača, čeprav zanj ni bilo predvidenih "spornih" točk dnevnega reda. Tudi krajša slovesnost ob lani zasejeni lipi na Trgu mladosti v Velenju in skromna pogostitev nato v skupščinski avli, delegatom nista vzeli veliko časa. Po posameznih točkah dnevnega reda so stvari izgledale takole:

Bolj kot delegatska vprašanja in pobude delegatov so prednjačile kritike o nepopolnem in nepravočasnem odgovorjanju na zastavljena vprašanja poslancev. Kar vsi za govorniškim odrom so bili kritični, sploh pa delegat Zelenih Velenja Vane Gošnik. Njegove kritike so letele predvsem na izvršni svet, ki naj ne bi odgovoril na kar zajeten spisek postavljenih delegatskih vprašanj njegove stranke: od podatkov o dejansko izplačanih osebnih dohodkih v občinskih upravnih organih, glede izdaje lokacijskega dovoljenja občinskih inšpekcijskih služb za gradnjo objekta Zlatka Bartolca v Šembricu, kdo in kaj je naročil izdelavo prostorsko ureditvenih pogojev mesta Velenje, poročilo o sanaciji Starega Velenja, izguba v Komunalnem podjetju Velenje, imenovanje Jožeta Melanška za njegovega direktorja do, kaj je z ekološko skupščino.

Poslanec Ivan Atelšek se je obregnil predvsem v nedelo občinskih inšpekcijskih služb. Martin Budna je izrazil nezadovoljstvo nad delom predsedstva občinske skupščine. Antona Lovreca pa je motilo to, da bomo prvo obletnico samostojnosti Slovenije obeležili

brez nove zastave velenjske občine, čeprav sta od sprejetja njenega grba minila že dva meseca. Vmes se je seveda oglašil tudi predsednik velenjskega izvršnega sveta Franjo Bartolac, ki je na Gošnikovo izvajanje kratko in jedrnatno odgovoril: "Odgovorno - neodgovorno. Da ne bo več ometavanja z vprašanji - zbral jih bo, vložil v fascikel in ga prinesel na sejo občinske skupščine, pa bomo videli, na katera je bilo odgovorjeno in na katera ne."

Tako imenovala bela hala ni več črna gradnja. Delegati so namreč sprejeli poročilo medzborovske komisije za usklajitev teksta predloga odloka o urbanističnem načrtu rekreacijskega območja Jezero, za območje urejanja z oznako R4/4 v Velenju. Zanj niso glasovali delegati Zelenih Velenja, čeprav so dvignili roke za predlog, njihov poslanec Peter Rezman pa je sodeloval pri usklajevalnem postopku.

Predlog odloka o zaidalnem načrtu kompleksa ob železniški progi, za območje urejanja M 4/2 in del območja urejanja S 4/5 v Velenju (gre predvsem za okoliš Intereurope) je dobil zeleno luč na torkovem zasedanju. Z njim naj bi, po mnenju poslanca

Srečka Meha, že nekatere danes znane zadeve uredili korektno.

Predlagane rešitve v osnutku Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje mesta Šoštanj z imenom Šoštanjski trikotnik so poslance družbenopolitičnega zbora tako nadušile, da so predlagali potek nadaljnjih aktivnosti po hitrem postopku. Svojo odločitev so utemeljevali s tem, da gre za preprečevanje gospodarske škode in za popraviljanje krivice mestu Šoštanju. S tem aktom naj bi to mesto doživelo ponoven razcvet. Pomisleke ob tem je imela le komisija za statut in pravna vprašanja, ki je menila, da je kljub temu treba zadovoljiti proceduri.

Precej več pozornosti kot bi pričakovali so poslanci, vsaj v družbenopolitičnem zboru je bilo tako, namenili osnutku odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za območje urejanja S 4/1 Konovo v Velenju. Začelo se je z ugotovitvijo Zelenih Velenja, da bodo ti s sprejetjem tega dokumenta - že drugič v tako kratkem času sodelovali pri legaliziranju črne gradnje. Nadaljevalo s predsednikom velenjskega izvršnega sveta Franjom Bartolcem. Ta je namreč nato delegate seznanil o vloženi prijavi in o možnosti rušenja objekta na osnovi pravnomočne sklepa. Izvršni svet se za takšen korak ni odločil, ker je ocenil, da naj bi s tem preprečil gospodarsko škodo. Obrazložitev Vane

V skupščinskih klopeh je bilo vse prej kot slovesno

Gošnika ni zadovoljila. Mnil je, da bi lahko vlada enako ravnala v podobnem primeru "Jelen" s Konovega, pa ni. Vložil je tako pisno zahtevo za odgovor na vprašanje, po katerih kriterijih izvršni svet krši zakone. Poslanci družbenopolitičnega zbora so razpravo o tej točki končali z naslednjimi sklepi: predlagatelj mora proučiti vse pripombe, pripraviti predlog, do glasovanja pa mora predložiti pisno poročilo o obeh primerih. Mimogrede poslanci zbora krajevnih skupnosti se pri tem niso dali motiti in osnutek odloka prekvalficirali v predlog.

Pravilno je na začetku obravnave ocenil razlagalec osnutka Odloka o ureditvenem načrtu Pokopališča Podkraj, območje urejanja D 4/3 v Velenju, da bodo tu poslanci res združili svoje interese. Kajti, na predlagane rešitve niso imeli niti ene pripombe. Glede na to, da je na voljo le še kakšnih

šest mesecev površin za klasične pokope, za žarne pa prostora ni več, so s tem poslanci rešili tovrstni problem za nadaljnjih 30 let.

Pobudniki najprej uvrstitve, nato pa seveda še razprave o predlogu Odloka o spremembah odloka o ureditvi prometa v naseljih na območju občine Velenje so bili Zeleni Velenja. Njihov delegat Peter Rezman je namreč ocenil, da si je vzela prometna komisija preveč pristojnosti, in da njeno mnenje preveč vpliva na odločitve ustreznega upravnega organa. Rezmanov predlog so poslanci podrli.

Šport ima v našem vsakdanu pomembno mesto. Tega so se poslanci pri obravnavi nadaljnjih usmeritev na tem področju v občini Velenje zavedali. Zato so bili toliko bolj kritični do predlagatelja gradiva. Zamerili so mu, da v njem ni ocene stanja na tem področju, razlogov za predlagane nove usmeritve ter ciljev,

s katerimi bi vse to dosegli. Izzivov in vprašanj je bilo veliko, dilem prav tako, zato bo o tem še tekla beseda na eni od prihodnjih zasedanj občinske skupščine.

Čeprav je bilo, po mnenju nekaterih poslancev, ponudnih pri obravnavi bodoče organiziranosti zdravstva, zobozdravstva, lekarniške dejavnosti premalo predlogov, so kljub temu glasovali tako kot je predvideval osnutek: samostojno organiziranost v javnih zavodih.

Delegati velenjske občinske skupščine bodo spet sedli v skupščinske klopi 14. julija. Ali bo to hkrati tudi ekološka skupščina, še ni jasno. Prav tako pa ne vemo, ali bodo Zeleni Velenja vložili zahtevek za sprožitev postopka za razrešitev direktorja Komunalnega podjetja Velenje Jožeta Melanška. Vzrok za to naj bi bil njegov način delovanja za odpoklic delegata Mirana Gmajnerja v 8. volilni enoti. (tap, foto bm)

Male vodne elektrarne

Bo zakon Zelenih omajal monopol?

Slovensko in savinjsko društvo graditeljev malih vodnih elektrarn ter Zeleni Slovenije so prejšnjo sredo v Zgornji Savinjski dolini pripravili ogled nekaterih malih elektrarn in srečanje s predstavniki sredstev obveščanja.

Osnovni namen ogleda in pogovora je seveda bil seznanitev javnosti z dosežki in problemi na tem pomembnem, a še vedno "zaničevalnem" področju. Sodelovali so podpredsednik slovenskega parlamenta in Zelenih Slovenije Vane Gošnik, svetovalec slovenskega energetskega ministra, predsednik slovenskega društva, savinjski graditelji in lastniki malih elektrarn in drugi. Uvodoma so poudarili, da je vsako pridobivanje energije okolju škodljivo in neprijazno, vednar male vodne elektrarne od vseh načinov daleč najmanj. Na tem področju ima Slovenija ogromno možnosti in bi skupaj z drugimi

obnovljivimi viri energije do leta 2000 lahko zagotovila več (prijaznejše) energije kot nuklearka v Krškem, s tem pa prihranila celo milijardo dolarjev. To je izračun inštituta Jožef Stefan in to so seveda potenciali, v trenutni praksi skoraj neuresničljivi. Tudi zato, ker gradnjo malih vodnih elektrarn podpiramo le na prvi pogled. Začetne možnosti so, kasneje pa večino graditeljev uničijo kreditni pogoji in še kaj drugega. To drugo je mogočen monopol elektrosistema, ki je trenutno še neprebosten zid. Prebili bi ga lahko z zakonom o neodvisni proizvodnji energije in racionalni porabi, ki je narejen po evropskih vzorih in so ga v parlamentu vložili Zeleni, vlada ga namreč ni hotela. Zakon naj bi izločil male elektrarne in druge obnovljive vire energije iz velikih sistemov, ki pa bi morali energijo odkupovati po zagotovljenih in stabilnih odkupnih cenah. Kdaj bo zakon sprejet je

pretežno vprašanje, saj ga čaka nasprotovanje monopolistov, vsekakor pa bi zagotovil normalne pogoje za napredek na tem področju, katerega pomena se vlada in posamezni deli družbe še ne zavedajo, ali se nočejo zavedati. Začetna sredstva za gradnjo sicer niso najhujši problem, odplačevanje kreditov pa, kot že rečeno, prenekaterega graditelja odvrne od dokončanja gradnje. Zato si slovensko društvo prizadeva, da bi banke subvencionirale obrestno mero, graditelji pa bi s tem premostili obdobje do bolj prijaznih časov.

V Sloveniji je trenutno blizu 250 malih elektrarn, v Mozirski občini okrog 40, veliko se jih še gradi, možnosti pa so kljub temu še ogromne. Še podatek, da so zgornjesavinjske male elektrarne lani oddale v omrežje skoraj 3 milijone kilovatnih ur energije in s tem nadomestile porabo več kot 3.000 ton premoga. (JP)

Pomena malih vodnih elektrarn se nekateri očitno nočejo zavedati.

Rudnik v pričakovanju "jutrišnjega dne"

Rudnik lignita Velenje danes že čaka na jutrišnji dan, praznik rudarjev. Nobenega dvoma ne more biti o tem, da bo ta spet slovesen in bučen. Rudar zna praznovati, in ko praznuje si da duška. Pri tem ga ne moti, da imajo v kolektivu kar nekaj scenarijev, kaj bo, če ne bo... Rudnik danes čaka tudi "jutrišnji dan". Amapak kot je že običaj, se takrat, ko se praznuje, o težavah pač ne govori na veliko. Sploh, če vsi kazalci, ki lahko kaj pomenijo, kažejo na dobro. Scenariji, tudi tisti najbolj črni, pa so vseeno pripravljani. Že zato, ker morajo v vsaki resni firmi tudi biti.

Trenutno delajo v razmerah, ki so na eni strani ohrabrujoče, o čemer govorijo tehnični pokazatelji njihovega dela. Ugotavljajo izredne premike v produktivnosti, ki je v primerjavi z lanskim enakim obdobjem večja za 15 odstotkov, učinki na odkopu so višji za 8 odstotkov, rudniški učinek za 14 odstotkov, za 8 odstotkov je manj zaposlenih, proizvodnja je višja za 5 odstotkov... Na drugi strani pa živijo v precejšnji negotovosti.

Gradnja čistilnih naprav za TEŠ ni stekla tako, kot so načrtovali in še naprej ostaja odprto vprašanje, kdaj bo dana garancija za zagotovitev sredstev za izgradnjo teh naprav, kako se bodo znotraj, v občini lahko pogovarjali o nadaljni proizvodnji v elektrarni in rudniku. To pa so vprašanja, ki prinašajo precejšnjo mero negotovosti v ta kolektiv.

"Scenarije imamo izdelane. Tako za primer normalne kontinuitete proizvodnje premoga v višini štiri milijone sto tisoč ton do največ štiri milijone tristo tisoč ton na leto, imamo izdelan vmesni scenarij zmanjšanja proizvodnje na tri milijone sto tisoč ton in imamo tretji scenarij,

Magister Franc Žerdin: "Rešitve je le v izgradnji čistilnih naprav in v ničemer drugem." (foto: S.Vovk)

ij, ki pomeni zapiranje rudnika. Pri tem smo zelo grobo posledično sicer predvideli kaj bi to pomenilo, nimamo pa še ovrednotene take odločitve, ker je preprosto sami ne znamo. To so odločitve, ki so strahotno pomembne tako za občino kot rudnik in za Slovenijo v celoti. V svetu take odločitve vrednotijo inštituti, znanstvene ustanove," nam je v ponedeljek dopoldne razlagal magister Franc Žerdin, v.d. predsednika poslovnega odbora Rudnika lignita Velenje.

Kaj potemtakem ta najbolj črni scenarij pomeni? "Pomeni, da bi v prihodnjem letu morali zmanjšati število zaposlenih za okoli 3100 ljudi, okoli 1000 pa bi jih še ostalo, ker bi imeli delo v naslednjih desetih letih pri zapiranju. Pomeni, da se gre pri ceni iz vseh kategorij, za strahotno visoko, ki krepko presega 15 DEM za giga Joul, pomeni skratka nenormalne posledice o katerih ta hip niti ne znam govoriti, tudi če me vprašate." Tako pravi magister Žerdin, ki je povedal, da že vmesni scenarij pomeni zmanjšanje števila zaposlenih za okoli 600 ljudi in povečanje proizvoda cena na 6,5 DEM za giga Joul za naslednja leta.

Naš pogovor je v ponedeljek vseeno potekal v nekakšnem upanju, da bo do praznika jasen odgovor o garanciji za kredite pri gradnji čistilnih naprav. "Osebnostem sem prepričan, da rešitev ni v zapiranju in ne v zmanjševanju proizvodnje in se za to možnost tudi ne bom potegoval. Prepričan sem, da je rešitev lahko le v izgradnji čistilnih naprav in v ničemer drugem," je ob koncu dejal magister Žerdin.

Zelijo pa si, da bi Slovenija, njena vlada, čimprej dorekla dolgoročno strategijo na področju energetike in na področju ekologije. Ko se bo vedelo kaj in kako, bo lažje. Sploh, ker na rudniku zadnje čase pogosto poudarjajo, da imajo kolektiv, ki jim ga lahko marsikdo zavida. Mlade ljudi, pravijo, na katerih je mogoče graditi čuda.

Milena Krstič-Planinc

Koroški vodarji sklenili prva dela Ljubno - majhna iztočnica za velike načrte

Vodarji z avstrijske Koroške so dela pri urejanju brežin Savinje na Ljubnem ob Savinji v glavnem sklenili, prejšno sredo pa so javnost seznanili s svojimi dosežki in načrti. Avstrijska in Koroška deželna vlada ter vodarji so za pomoč po poplavi prispevali 2,5 milijona šilingov in dela tudi sami izvajajo. Pri tem je pomembno zlasti to, da gradijo na tako imenovanih sonaravnih način, ki je okolju in življenju v in ob vodi prijazen. Ta način smo v Sloveniji nekoč že poznali, ga žal opustili in brežina na Ljubnem je tako danes vzorčno gradbišče za vso Slovenijo.

Pa to in solidarnost avstrijskih sosedov še ni vse najpomembnejše. To so poudarili gostje, med njimi deželni svetnik in člani deželne vade Koroške, podpredsednik republiškega parlamenta in Zeleni Slovenije Vane Gošnik, namestnik ministra za varstvo okolja in urejanje prostora Mitja Bricelj in drugi. Gre namreč zato, da Slovenija in Avstrija že v praksi uresničujeta pomembne sklepe iz Rio de Janeira. Imata namreč veliko skupnih naravovarstvenih problemov in jih želita skupaj reševati. Kot je poudaril Koroški deželni svetnik G. Schiller gre v prvi vrsti za solidarnost in tudi za vračanje solidarnosti, saj je Slovenija

Preprosto in jedrnato, sicer pa že opravljeno delo pove dovolj, načrti pa še več.

pred leti Koroški že pomagala po poplavih, predvsem pa gre za začetek vsestranskega sodelovanja med Slovenijo in Koroško na področju varovanja okolja. Avstrija in Koroška namreč želita s Slovenijo sodelovati zlasti pri zagotavljanju rezerv pitne vode v Karavankah in pri sanaciji šoštanjanske termoelektrarne. Ob tem je Vane Gošnik izrazil upanje, da bo zakon o garanciji v parlamentu kmalu sprejet, to pa bi po njegovem lahko pomenilo pričetek del že letošnjo jesen. Oba govornika sta ob tem poudarila, da državi Avstrija in Slovenija zelo resno obravnavata vse večji problem varovanja narave, ne glede na državno mejo.

Povejmo še, da bodo Koroški vodarji na Ljubnem še pomagali. Za jes-

en pripravljajo nove projekte, pri tem pa velja omeniti, da so navezali pristne stike z domačini, ki so z njihovim delom več kot zadovoljni in bodo

med drugim sami prispevali les za gradnjo Kolenčevega jezua. Ni treba posebej poudarjati, da imajo takšni stiki še posebej veliko težo.

Gaberčani "krstili" avtociстерno - Gre seveda za gasilce, ki pa so v Gaberčkah združeni z ostalimi krajanji in narobe. To je bilo videti tudi na svečanosti minulo nedeljo, ko so po lepih gasilskih in obrednih običajih "krstili" avtociстерno TAM, ki so jo kupili s sredstvi požarnega sklada, lastnim denarjem in prispevki številnih "botrov". Prejšnji star avto so s cisterno za simbolično ceno prodali v prijateljsko društvo v Zibko. Ta, nova pridobitev pa bo še bolj zanesljivo služila za prevoz požarne vode in gasilske intervencije. Za to prilžnost so v novem gasilskem domu naslikali velikega patrona gasilcev Sv. Florjana. Jože Miklavc

Ko nagradita Naš čas in Slaščičarna Metka

Kar dolge štiri mesece je potekala nagradna igra za bralce našega časopisa in kupce v novi Slaščičarni Metka, ki jo je pred približno pol leta odprla slaščičarka Metka Tasič. Njene slaščice so takoj naletele na lep sprejem med velenjčani (sploh kremne rezine, po katerih slovi), tako, da se je vsak mesec, ko smo izžrebali 12 nagrajencev, nabral kar lep kupček nagradnih kuponov. Nagrajevali smo oboji; 6 srečnih izžrebancev je bilo naših, drugo polovico pa je izžrebala lastnica slaščičarne. Kakšna je bila nagrada - izlet z avtobusom v Minimundus, svet v malem, postavljen ob Vrbskem jezeru v neposredni bližini Celovca.

Gre mo lepo po vrsti. Zbrali smo se pred Rdečo dvorano in to precej zgodaj, ob 7. uri, malo po hudi nevihti z grmenjem in močnim nalivom. Zaskrbljeno smo pogledovali v nebo, saj bi nam lahko ponoven naliv pokvaril izlet. Prišli so skoraj vsi nagrajenci; le dva ali trije so si premislili. Mene je presenetila struktura nagrajencev - pričakovala sem vsaj pol otrok, saj so ti najbolj znani po svoji sladokusnosti, vendar so bili z nami le 4, vsi ostali pa so bili odrasli sladokusci. In vsi smo bili že navsezgodaj dobro razpoloženi. Po prvem pozdravu Metke Tasič

in predstavitvi prijaznega šoferja Luka, nam je organizator izleta, g. Kavšek, razložil plan izleta.

Do meje smo prišli hitro, tudi na mejnem prehodu ni bilo težav. Kraji ob meji so nam bili vsem dobro poznani, veliko nagrajencev pa še nikoli ni videlo Celovca.

Ves čas so nas spremljale posamezne dežne kaplje, ob prihodu na parkirni prostor ob Minimundusu pa je kot nalašč za nas posijalo sonce. Časa za ogled je bilo dovolj, saj sicer lepo urejen svet v malem, kjer najdemo 25 krat pomanjšane znamenitosti iz vsega sveta (med njimi ni nobene Slovenske), tudi ne zahteva dolgih ur za ogled. Eifflov stolp, piramide iz Egipta, znana opera v Sydneyu,

ameriški simbol Kip svobode, Vatikan in še in še. Tu je tudi ličen muzej, v katerem je prikazan le delček nastajanja Minimundusa, slike pomembnih obiskovalcev, kot je papež... Mislim, da ne pretiravam, če rečem, da je bilo všeč vsem potnikom našega avtobusa. V tem času smo se že bolje spoznali, zato je bilo nadaljevanje naše poti po cesti na severni strani Vrbskega jezera, že dosti bolj sproščeno in zabavno. Na lastne oči smo se lahko prepričali, kako se znajo Avstrijci iti turizem, mesteca, skozi katera smo se vozili, so nas navdušila.

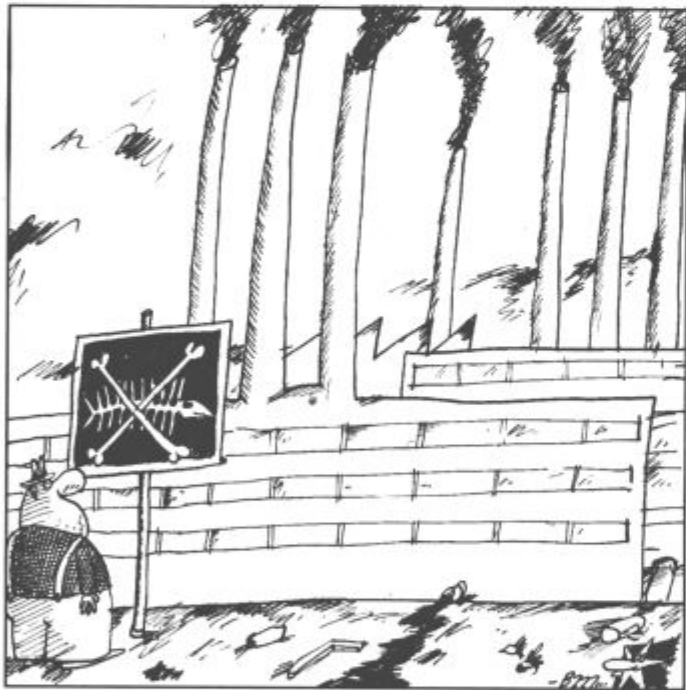
Skozi Karavanški predor smo zapustili Avstrijo in se odpravili proti Brezjam, kjer smo imeli dogovorjeno kosilo. Seveda smo si še preden smo

se okrepčali ogledali znano cerkev v tem kraju, ki je bila prejšnjo soboto močno polna, saj so imeli tu srečanje slovenski invalidi.

Po kosilu, ki je minilo v veselem vzdušju, smo se odpeljali proti Šaleški dolini. Izgnili smo se ustaljene poti in jo mahnilo skozi Tohinsko dolino. Spet nas je spremljal dež, vendar nas to ni motilo. Prepevanje, pripovedovanje šal in sploh veselje v avtobusu so nam pomagali krajšati čas.

In kje naj bi zaključili ta prijeten izlet, če ne v Slaščičarni Metka. Novi znanci in prijatelji so že na avtobusu obljubili, da bodo še naprej jedli Metkin stadoled in slaščice. Seveda pa bodo vsi ostali tudi naši zvesti bralci.

Bojana Špegel

ČLOVEK IN OKOLJE

Gospodarjenje z gospodinjskimi odpadki

Osemdeseta in devetdeseta leta tega stoletja niso le čas visokih tehnologij, temveč tudi čas nebrzdanega obremenjevanja in uničevanja okolja.

Slovenski domovi prispevajo letno: 500.000 t komunalnih odpadkov, 60.000.000 m³ odpadnih voda, 17.000 t žveplovega dioksida, 1.300.000 ogljikovega dioksida, ki vsekakor ne koristita naravnemu okolju in s tem tudi zdravim življenjskim razmeram.

Prva naloga v boju z odpadki je zmanjšanje njihovih količin. Center za ekologijo doma Ljubljana je že pričel z akcijo "ekologija doma", ki je razdeljena na:

- ločeno (sortirano) zbiranje gospodinjskih odpadkov

Akcija je potekala maja 1992 in je zajela 30 naključno izbranih družin. Rezultati so pokazali, da smo Slovenci pripravljani na ločeno zbiranje gospodinjskih odpadkov, saj se zavedamo, da za Slovenijo predstavljajo ekološki in prostorski problem.

Rezultati ločenega zbiranja na družino na mesec:

- ostali odpadki	11 kg - 19 %
- biološki odpadki	29 kg - 47 %
- papir	10 kg - 17 %
- steklo	10 kg - 17 %

Skupaj 59 kg (družino) mesec

Na deponijo je torej šlo le 20 % vseh zbranih odpadkov, 80 % pa kot sekundarne surovine v nekdanjo predelavo.

- akcija "zmanjšanje emisije v zrak" - kako lahko posameznik vpliva na zmanjšanje, bo potekala jeseni tega leta

- akcija "zmanjšanje količin in onesnaženosti odpadnih voda iz gospodinjstva" bo potekala v začetku leta 1993.

In kako se pripravljamo v Velenju?

Komunalno podjetje - javna snaga - bo s 1.8.1992 pričela z ločenim zbiranjem odpadkov in je izbrala "poizkusno" del naselja Gorica (levi del v smeri Gorica), v sodelovanju z ekipo Saubermacher Sud - Lenart. Pripravili so pilotski projekt ločenega zbiranja odpadkov, ki bo trajal 6 mesecev.

Rezultati naj bi pokazali, kako smo v naši občini pripravljani na zmanjšanje odpadkov, ki že zelo bremenijo obstoječi deponijski prostor, nove lokacije zanj pa še ni. Kako sodelujemo pri ločevanju odpadkov "recikliranju"

1. V posodo za biološke odpadke spadajo:

- odpadki sadja in zelenjave, jajčni olupki, ostanki jedi, kavna in čajna gošča, cvetje, trava, grmovje, listje, slama, plevel vseh vrst

2. V zbiralnik za sekundarne surovine sodijo:

- a) papir: časopisi, revije, prospekti, zveski, karton, škatle za pralna sredstva in suha živila, ovojni papir (brez prevleke iz aluminija ali plastične folije)

- b) steklo: kozarci, steklenice za pijačo, kis, olje, kozarci za konzervirano hrano in podobne steklene posode

- c) kovina: kovinska posoda, pločevinke za hrano in pijačo, tube za zobne paste, staniol

3. V posodo za ostale odpadke sodijo:

- embalaže za mleko, sokove, papirne planice, robčki, moker in umazan papir

- okenska stekla, porcelan, keramika

4. V posebne zbiralnike zbiramo odpadke, ki se ekološko ustrezno odstranijo, štejemo: baterije, termometre, lake, barve, stara zdravila, sredstva za zaščito rastlin,

stara olja.

Selektivno zbiranje odpadkov in njihova predelava v veliki meri zmanjšata količino odpadkov, ki bi sicer končala na deponijah. S tem zmanjšamo onesnaževanje okolja, predelani materiali pa nadomeščajo primarne surovine.

Kako lahko kot potrošniki zmanjšamo obremenjevanje okolja?

Potrošniki smo namreč tisti, ki z nakupom nekega izdelka določimo količino in vrsto odpadka. Vsaka kupljena stvar namreč v taki ali drugačni obliki po uporabi postane odpadek.

Za sedanje razmere, ki vladajo v Sloveniji, lahko ravnamo takole:

- kupujemo izdelke, ki imajo embalažo zreducirano na najmanjšo mero ali celo brez embalaže

- kupujemo izdelke v vračljivi embalaži - steklo

- izogibajmo se izdelkom v embalaži iz oslojenega papirja - "tetrapaki"

- za nakupe uporabljamo svoje torbe, košare, namesto plastičnih vrečk

- pomislimo, kako bi izdelek lahko ponovno uporabili, predno ga zavržemo

Večkratna uporaba embalaže je s stališča odpadkov za okolje prijazen dejanje. Odpadka, ki ne nastene, namreč ni potrebno odstranjevati.

V enem dnevu "pridelal" vsak od nas skoraj 1 kg odpadkov, štiričlanska družina pa jih odvrže letno 3 m³. Skoraj polovico odpadkov iz gospodinjstva tvori embalaža.

Evropski strokovnjaki za embalažo izpostavljajo rešitve, ki se s sloganom imenujemo "3r" - redukcija, večkratna uporaba ter reciklaža embalaže.

Dokler načini zbiranja oz. ločevanja odpadkov ne bodo še povsod takoj zaživel, izkoristimo vsaj dane možnosti ter bodimo pobudniki za njihovo hitrejše uresničitev z motom "Vrnimo naravi, kar je naravnega".

Komunalno podjetje Velenje

Bolje preprečiti, kakor zdraviti**O klopiah in klopnem meningoencefalitisu**

Pri delu v ambulanti opažam, da so ljudje, ki na sebi opazijo klopa, pogosto prestrašeni; ne vedo, kaj naj naredijo in velikokrat po nepotrebnem iščejo pomoč pri zdravniku. To me je spodbudilo, da v tej naslednji številki napišem nekaj o klopih, boleznih, ki jih s svojim vgrizom prenašajo in o tem, kako se lahko pred njimi zaščitimo.

Klopi so pršice iz rodu pajkincev, ki se hranijo s krvjo toplotnih živali in človeka. Poznamo jih veliko vrst, za nas pa je pomemben klop Ixodes ricinus, ki v naših krajih prenaša povzročitelje dveh boleznih: klopnega meningoencefalitisa in Lymseke borelioze.

Največ klopov najdemo na vlažnih mestih mešanih gozdov z gosto podrastjo, zlasti ob njihovih obronkih in ob poteh. Povsem se jim ne moremo izogniti niti na mestnih zelenicah, redki pa so v čistih iglastih gozdovih brez podrasti. Aktivni so samo v toplem letnem obdobju, v zimskem času njihova dejavnost preneha. Za okužbo sta najbolj nevarna maj in junij, ko postanejo klopi, ki so prežimili, aktivni.

Klop se običajno zadržuje na nizkem grmičevju ali travi 25 do 30 cm od tal in potrošljivo čaka na primerne gostitelja. Vonj človeka ali živali zazna na razdalji 3 do 5 m in se pripravi na napad. Ob dotiku z živaljo ali človekom se oprime gostitelja s sprednjimi nožicami in se skuša prisesati. Pri človeku potrebuje včasih tudi več ur, da pride pod obleko in se prisesa na kožo. Klopov ugriz ni boleč, zato ga ne čutimo. Če ga prej ne odstranimo, sesa kri 3 do 12 dni, se v tem času približno 100-krat poveča, nato odpade. Če je klop okužen, prenese s svojo slino povzročitelje boleznih v človekovo kri in ga okuži. Ali

bo človek zbolel ali ne je med drugim odvisno od odpornosti organizma in števila povzročiteljev boleznih, ki pridejo v telo.

Kako se zaščitimo pred ugrizom klopa?

Zelo pomembna sta primerne oblačilo in obutev. V gozdu nosimo srajce z dolgimi rokavi in dolge hlače. Manšete na rokavih in ovratnik tesno zapnemo, srajco zatačimo pod hlače, hlačnice v gumijaste škornje (na gladki gumi se klopi ne morejo oprijeti), pokrijemo si tudi lasišče. Odkrite dele telesa zaščitimo z repelenti, to je s sredstvi, ki s svojim vonjem odganjajo klope (qutan, biban...), vendar se moramo zavedati, da učinkujejo le 4 do 6 ur. Ko pridemo iz gozda, temeljito pregledamo celo telo in oblačila in morebitne klope takoj uničimo. Čim prej klopa odstranimo, tem manjša je verjetnost, da bomo zboleli.

Kako klopa odstranimo?

To lahko storimo sami in ni nobene potrebe, da bi zaradi tega šli k svojemu zdravniku ali celo v dežurno ambulanto. Klopa primemo s pinceto ali s prsti ovitimi v gazo in ga previdno izpulimo. Prej ga lahko premažemo z oljem, etrom, petroljem, slino ali kremo, da mu zamašimo dihalne odprtine in klop sam popusti. Zelo učinkovito je tudi, če kanemo na klopa kapljico oho lepila in pustimo, da se strdi. Hkrati s strjenim lepilom z lahkoto odstranimo tudi klopa. Včasih se kljub previdnosti pri odstranjevanju klopa odtrga glavička, ki je trdno prisedena v koži. Tudi to lahko uredimo sami in ni potrebno iskati pomoči v ambulanti. Ne preostane nam nič drugega kot

da stisnemo zobe in izkopljemo glavičko s šivanko, ki smo jo prej razžarili nad plamenom. Ko glavičko odstranimo, premažemo ranico z razkužilom.

Klopni meningoencefalitis je virusna bolezen z znaki prizadetosti možganskih ovojnic in možganov. Virus prenaša na človeka z vgrizom klopa, v redkih primerih pa je možna okužba z neprekuhanim kozjim mlekom.

V Sloveniji smo bolezen prvič zasledili po 2. svetovni vojni. Verjetno je prišlo zaradi vojnih dogodkov do selitve ptic, ki so s klopi prinesle virus v naše kraje. Okuženi klopi živijo na dobro omejenem ozemlju zahodno od Celja in Maribora, zlasti na severnih in jugovzhodnih predelih Savinjskih Alp. Manjša okužena področja so še med Škofjo Loko in Vrhniko, v okolici Grosupljskega in Cerknice ter med Ribnico in Kočevjem. Velenje leži v močno okuženem območju, vendar moram poudariti, da vsi klopi niso okuženi.

Bolezen je sezonska

Bolniki obolevajo od aprila do novembra, največ pa jih je v poletnih mesecih. Letno imamo v Sloveniji 100 do 200 bolnikov s klopnim meningoencefalitisom. Obolavajo ljudje vseh starosti. Pri otrocih poteka bolezen praviloma v lahki obliki in ne pušča posledic. Pri starejših osebah in pri osebah, ki imajo kronične bolezni, lahko poteka klopni meningoencefalitis v težji obliki ter pri nekaterih pušča trajne ohromitve. Bolezen se v tej skupini bolnikov konča s smrtjo v 1 do 2%.

Pri veliki večini okuženih oseb poteka bolezen v obliki prikrite infekcije brez kliničnih znakov, vendar enako kot klinično vidna bolezen pušča trajno imunost.

Klinično vidna bolezen poteka običajno v dveh fazah. 4 do 20 dni (običajno 10 do 14 dni) po okužbi se pojavijo neznačilni znaki boleznih, ki so še najbolj podobni grip: vročina, glavobol, utrujenost, bolečine v trebuhu in sklepah, vnetje dihal. Po nekaj dneh se težave umirijo in sledi prosti interval približno teden dni, v katerem se bolnik počuti dobro.

Druga faza boleznih se začne nenadoma z visoko vročino, mrzlico, glavobolom in bruhanjem. Hitro se razvije otrplost tilnika. Pri četrtini bolnikov opazimo trepetanje mišic na obrazu in jeziku. Lahko pride do motenj zavesti in redkeje do ohromelosti mišic zlasti ramenskega obroča. V redkih primerih, ko ohromitev prizadene dihalne mišice, se bolezen konča s smrtjo. Teža zapleta pri otrocih nikoli ne opazimo. Pri večini bolnikov začne vročina po približno 8 dneh upadati, bolnik postopoma in največkrat popolnoma okreva.

Zdravila za klopni meningoencefalitis ne poznamo, bolniku z zdravljenjem le lajšamo težave.

Zadnjih nekaj let je tudi pri nas možna zaščita s cepljenjem s cepivom FSME dunajske firme Immuno. Cepimo v zimskih mesecih.

Za osnovno zaščito moramo prejeti tri doze cepiva v določenih časovnih presledkih, tako pridobljeno imunost pa vzdržujemo z 1 dozo cepiva, ki jo moramo prejeti vsaka 3 leta. Ker cepljenje ni na seznamu obveznih cepljenj za vse prebivalce, morajo zavarovanci, ki želijo biti cepljeni, nabaviti cepivo sami. Vse natančnejše informacije lahko dobite pri nas v Zdravstvenem domu Velenje, kjer vas bomo lahko tudi cepili.

Margareta Seher-Zupančič, dr.med. specialistka pediatrije

V točkah, ki so jih učenci pripravili brez mentorskega vodstva, so dokazali, da ustvarjalnost res ne pozna meja

OŠ bratov Letonje Šmartno ob Paki Zadovoljni otroci, učitelji in starši

Kolikor znaš, toliko veljaš, prvi pregovor. Tega znanja se je v pravkar končanem šolskem letu nabralo veliko. Le zakaj ga ne bi pokazali ne samo staršem otrok, ampak tudi drugim krajanom. Navsezadnje ustvarjalnost na naši šoli ne pozna meja, priložnosti za širšo predstavitev pa ob prenatranem predmetniku ni prav veliko.

O vsem tem so premlevali na osnovni šoli bratov Letonje v Šmartnem ob Paki ob pripravah na primerno obeležitev konca šolskega leta. In tako je minulo sredo popoldne tokrat prvič nastalo to, kar je zaključna proslava v dvorani šmarškega kulturnega doma. Z njo pa so učitelji, učenci in starši med drugim obeležili še prvo obletnico slovenske državnosti.

Zavese na odru šmarškega kulturnega doma so se odgrnile vsaj dvakrat. Najprej v slovenem, na katerem so podelili priznanja odličnjakom in nato

še v drugem, zabavnem delu zaključne proslave. Ta je potekal v stilu prireditve pokazi kaj znaš, v celoto pa so vse skupaj povezali glasba, ples in pesem. V programu niso sodelovali le učenci, ampak so ti na oder povabili še svoje starše. Ob koncu proslave najbrž ni bilo nikogar, ki bi zapuščal dvorano šmarškega kulturnega doma po dveh urah pravega že počitniškega vzdušja nezadovoljen.

Velik odziv, zadovoljstvo vseh je za organizatorja takšne prireditve velik izziv. Rade volje se mu bodo odzvali tudi ob kakšni drugi priložnosti. Seveda, če bo poskrbljeno tudi za druge, sicer obrobne zadeve, zaradi katerih je bilo ob tokratni proslavi kar preveč slabe volje. Kar škoda je, da moramo ob koncu zapisa okarati še krajevne veljake. Niso našli toliko časa, da bi skupaj z drugimi obeležili konec šolskega leta in prvi rojstni dan mlade države Slovenije.

Kača in jaguar (4)

Piše: Borut Korun

KOSTARIKA

V San Jose glavno mesto Kostarike sem iz Gvatemale pripotoval z letalom. Tako sem na mah ubil več muh. Pridobil sem na času, prišel točno na dogovorjeni kraj srečanja in se povrh vsega znebil še morebitnih težav, ki bi jih lahko imel na honduraško nikaragovski meji. Z Wolfgangom sva se srečala na letališču v San Joseju, kot sva se bila dogovorila. To je bilo srečanje po dolgem času, zato sva si imela veliko povedati. Tako sva bila zaposlena drug z drugim, da sem za nekaj časa pozabil na svet kamor sem prišel in šele zunaj letališkega poslopja sem se zavedel in ugotovil, da nekaj ni bilo v redu. Nekaj me je motilo, a zaradi prijateljevega gostobesednega govorjenja, nisem utegnil razmišljati, kaj naj bi to bilo. Le počasi je v mene pronicalo spoznanje, da se je nekaj v okolju korenito spremenilo. Potem pa me je to spoznanje obšlo nenadoma in z vso silo. Saj je bilo skoraj tako, kot če bi se bil vrnil v Evropo! Okolice letališkega poslopja je bila čista in mirna. Avtobusi, ki so se ustavljali pred vhodom niso bili stare škatle kot v Gvatemali ampak lepa nova vozila. Potnikom se ni bilo treba drenjati, vsi so imeli dovolj prostora. Ljudje v Kostariki so se mi zdeli zadržani in nevsiljivi, kljub temu pa prijazni. To so bili prvi vtisi, ki sem jih dopolnjeval in popravljaj ves dan in še nekaj dni, dokler se nisem navadil na nove razmere in pozabil na Gvatemalo.

Tudi San Jose mi je bil na prvi pogled všeč. Kot je mala

Kostarika je mala tudi njena prestolnica, brez palače in katedral pred katerimi obstaneš z odprtimi usti. San Jose je značilno srednjeameriško mesto brez slavne zgodovine in brez oglada vrednih posebnosti, z mirnimi in zadovoljnimi meščani, ki ne govoriyo kar naprej o lepoti svojega mesta in o zgodovini svoje dežele. Ulice kostariške prestolnice so marsikje opremljene s kočarami za smeti in z napis, ki opozarjajo na snago in na varovanje okolja. Vse je vsakdanje, vse po meri malega človeka male države.

POTOVANJE V DVOJE IMA SVOJE TEŽAVE

Po srečanju z Wolfgangom sem kmalu začutil slabe strani potovanja v dvoje. Začelo se je pri vprašanju kako naprej. Kam kako in kdaj? Če bi bil sam, bi ostal nekaj dni v San Joseju. Hodil bi po muzejih, knjigarnah in restavracijah. Kупoval bi knjige, razglednice in zemljevide. Tako bi državo spoznal že v San Joseju, vedel bi, kaj želim videti, kam potovati, čemu dati prednost.

Wolfgang pa je prišel za kratek čas in ni imel časa za dolgočasne priprave. O Kostariki pa sva vedela premalo, da bi se takoj odločila. Da ne bom silil k Indijancem. Vendar nisem hotel sitnariti. Navsezadnje Wolfgang ni prišel meni na ljubo čez ocean in o Indijancih, o Pernati kači in o Petem soncu sem zvedel že

že naslednjega dne krenila proti atlantski obali v narodni park Tortuguero.

Vstopila pa sva še v knjigarno Lehman v središču mesta in kupila nekaj knjig o Kostariki. Med njimi tudi eno o kostariških Indijancih. Ko sem jo prelistal, sem ugotovil, da leži večina indijanskih rezervatov v najbolj nepristopnih delih države, tam torej, kjer so tudi narodni parki. Po skicah sodeče se oboje marsikje prekriva. Z nekoliko strpnosti in časa bi se dalo urediti tako, da bi bil volk sit in koza cela. Zadovoljna bi lahko bila oba, Wolfgang, ki si je hotel ogledovati naravo in jaz, ki bi stopil tudi k Indijancem. Vendar nisem hotel sitnariti. Navsezadnje Wolfgang ni prišel meni na ljubo čez ocean in o Indijancih, o Pernati kači in o Petem soncu sem zvedel že

dovolj. Zvečer sva sedla v avtobus, ki je bil namenjen v Limon, pristanišče na atlantski obali, knjigo o Indijancih pa sem pustil v varstvu receptorja hotela Centroamerica. San Jose leži namreč v središču Kostarike in je pomembno križišče med vzhodnim in zahodnim ter med severnim in južnim delom države. Prav zato sva se znova in znova vračala v San Jose in v najin hotel, ki nama ni postal le shramba za odvečne stvari ampak že kar prijeten dom.

OB ATLANTIKU

Limon je precej drugačno mesto kot San Jose, tistega večera je bil mesto mokrih ulic, lesenih hiš z lesenimi hodniki, ograjami in stopnicami, zgrajen kot vsa mesta na karibski obali vse od Belizeja pa do Paname in Kolumbije. Atlantska obala je namreč bogata z gozdovi, tam ni sušnih in deževnih obdobij kot na tihoceanski strani, ampak dežuje kar naprej.

Liti je začelo tudi kmalu potem, ko sva si našla ceneno prenočišče. Naslednje jutro je

dež od časa do časa ponehal in to nama je zbudilo upanje, da se bo oleplo in da se bo splačalo iti v Tortuguero. Težko sva si predstavljala najino bivanje v pragozdu med takimi naliivi. Bilo je kot pri nas v najbolj mokri jeseni. Luže na cesti in megleno sivo ozračje, ki je viselo nizko nad strehami, me je spominjal na novemberske dni v domačih krajih. To kar pa se z novembersko Slovenijo nikakor ni dalo vskladiti, so bili ljudje. V Limonu namreč prevladujejo potomci črnecv, ki so se pred dobrim stoletjem preselili iz Jamajke. Prišli so delat železniško progo San Jose-Limon in ostali tam. V ne posebno veselje ostalih Kostaričanoc seveda, saj so temni kot oglej, med seboj pa še vedno govorijo v jeziku, ki sploh ne spominja na angleščino, čeprav se mu tako reče.

Vstopila sva na avtobus za Moin odkoder se pride z ladjo v Tortuguero. Vozili smo se ob obali. Sivi valovi prihajajoči iz zamegljene neskončnosti, so se razbijali na sivobelem pesku in če ne bi bilo nad njimi zaradi vetra sklonjenih kokosovih palm, bi pozabil, da se

vozm skoz tropsko pokrajino. Sivina nizkega neba se je stikala s sivimi meglami, ki so se vlekli po sivozelenih džungelskih pobočjih na naši levi.

Zopet naliv. Težke kaplje so bobnale po avtobusni stehi in po steklu pred soferjem. Brisalca sta se vrtela kot zmešana in poskušala odstraniti sivobeli sloj pritekajoče vode. Sivo je bilo celo bujno tropsko rastlinje ob cesti, s čigar mesnatih listov so curljali pravi potočki.

Sivo, oziroma črno pa je bilo tudi v najinih dušah. Tortuguero je bil z vsakim prevoženim kilometrom bliže, hkrati pa manj dostopen. Vsak pogled v naliv je to potrdil.

Izstopila sva blizu reke, po kateri naj bi potem potovala v Tortuguero. Ker v tem delu Kostarike še ni cest, je treba potovati po rekah. Valovanje in plimovanje morja zadržuje sladko vodo iz ravninskih pragozdov na atlantski obali, zato so reke globoke in mirne, zvijugane in razvejane, z mrtvim rokavi in lagunami vzdolž obale, pragozdovi pa so polni jezer in močvirij. Tak je Tortuguero, gozd, ki je dobil ime po želvah, ki prihajajo odlagati jajca na njegove obalne sipine. Upala sva, da bo nebo prenehalo izlivati vodo na tropsko pokrajino. In medtem ko sva čakala na ladjo, je res prenehalo deževati. Tu in tam je celo posijalo sonce. Že sva začela trditi, da sva rojena pod srečno zvezdo. Potem pa je pripeljala ladja. Bila je polna, da ji je voda segala skoraj do roba.

Na obali je čakalo še nekaj domačinov in peščica belih popotnikov. Temnokožce so vzeli na krov, nas bele turiste pa so pustili na obali. Trdili so, da je ladja prepolna. Misli o srečni zvezdi so izgubile. Bilo je pač pred Silvestrovim, v času ko vsi želijo domov. In ob takih prilikah imajo domačini prednost, vsaj v Kostariki.

Lacandonski Maji v gozdovih med Mehiko in Guatemalo

(dalje)

Mlada

rast

Svet, kjer živim, je svet bolečine,
a tu sem rojen in tu bom ostal,
bliža jesen se, bližajo zime,
tistih za mano, le-teh, mi je žal.

Črne so slutnje, ki bodijo z mano,
mračna prihodnost mi pljuva v oči,
poti me je strah, ki vodi v neznano,
le človek sem, bitje, ki se boji.

Brez besed

brez besed
nocoj
dejanja tistih govore,
ki ni jih več
med nami
tib šepet visi
iz oči, ki niso oči
kri kaplja
na blatna črna tla

dubovna halja frfota;
v viharjem vetru
njen iščem bled obraz,
v sarkofag zaprt
je njen mi drag nasmeh
in jaz bi šel za njim,
ker tu lahko znorim,
kjer kri kaplja
na hladna mrtva tla

kam naj grem domov
če doma ni
kjer sem doma
zdaj truplo spi
na drugi strani postelje
iz oči, ki niso oči
zdaj kri kaplja
z rjuh z blazin na rdeča tla

Tu ne morem več zaspiti,
preveč noči je še, ki spe
na drugi strani, kjer se sme
le z živimi očmi sanjati.
In ti edina boš, ki ve,
kako hudo je sam ostati,
kako težko spet znat jokati,
ko se zaveš da človek umre.

pogrebci šli so
ni jih več
na horizontu
sonce lega
pred menoj
iz oči ki niso oči
neka kaplja
na črna tla...

brez besed
nocoj...

Damir Ocvirk
računalniška šola

Rada bi bila...

Rada bi bila veter,
ki se poigrava s tvojimi lasmi,
ki je srečen, če sliši tvoj glas,

ki te ljubi močno, kot te ljubim jaz.

Rada bi bila sonce,
ki ogreje te, ki se s tabo rad igra in želi,
da se nikoli ne bi razšla.

Rada bi bila dež, ki polzi
ti po telesu, ki rada bi
vsak delček tvojega telesa raziskala
in ti poljub na usta dala.

Rada bi bila zrak, ki ga ne opaziš ti,
a vendar veš,
da brez njega ne mogel bi živeti.

Branka Ledinek
računalniška šola

I. Jakopanec

Teleta

Oh, ljudje so tako nevoščljivi in hudobni in klevetavi. Javnost. Morala. Olike. Zgrajajo se, ker me nosiš v naročju po "ta glauini ulici Veleja" avtomobili preklinjajo učitelji padajo v nezavest prijateljice beležijo Naš čas poročila in ti me za krono vsega še poljubiš. Ponorijo. Grizejo naju, ker sva srečna, ker se imava že lep čas blazno rada, meni nastavlajo past, tebi vabe, midva pa se na ves glas reživa in ti se celo upaš kričati, da si nor name. In meni uspeva vse. Upam, da ne bova nikoli zrasla in se ne bova nikoli poročila. Imela bova 20 otrok, jaz bom sicer debela in stara, ampak ti boš še vedno čisto zaljubljen. Kar naj zijajo. Teleta! Pod tušem. Enkrat sva se skupaj tuširala in jaz sem osupla gledala odraslo staro tvojemu telesu. "Saj ni nič," si rekel in mi podal brisačo. Gimnazijci Prisotnost, to je beseda odtujenosti. In od mladosti? Je kaj ostalo? Paralelna jutra kruh z maslom. Duševna potrtost. In brezčutnost. Praznina skodelic za kavo vre v čajniku. Mogoče bo jutri boljše. Toplota je oblika energije potrebujemo jo, zato kričimo. Edith Kadar poslušam dobro staro Edith vodijo stopnice v pijanosti od veselja navzgor. Moj slavček poj! Strizem z ušesi in koptiljam po papirju.

Vseeno, če je slavček samo še posnetek daljnega veličastnega življenja, ideje ostanejo in kadar je na zemlji njih seme, ne bodo umrle s človekom. Moj slavček poj! Grenka je njegova pesem in resnična. Poje o blišču - in nekem razkošju - o rdečih lučeh v pariških bordelih - o - tem prav tam - moških - s škornji do kolen - rokavicami do ramen - korakajo trume ... Poje moj slavček! Pa vendar ... Saj slavček je le vrabček, čeprav - pariški. Dan Jaz sem suha lesena deska, ki pije sonce. Na njej ležiš ti. Ležiš na deski, ki boža tvoje misli in otopno škripa. Nikar še ne odhajaj, malo prisluhni modriini vroče vode in se prepusti vrelo rumenemu soncu. Prilepi se name, naj čutim mrtva tvoje mehko telo, naj zarijem drobne bodice preperelosti v tvoje dlani, naj ti odpihnem morečnost in temnozovost da se razblinita v niču. Jaz sem suha lesena deska lezi name in zapri oči. Propad Vsa sem hladna vsa sem tuja vsa trdna kot kip stojim. Gledam kot nebotičnik. Govorim kot knjiga. Ne čutim več. Omet mi odpada. Nekoč je šelestelo listje v vetru so noreli lasje in oblaki so bili in zelene gosence. Bil je smeh in bila ljubezen. Nekoč si bil ti. Toda, zdaj se ne spominjam več. Dežuje. Poslušam šum dežja. Tako si lep ti, kadar mi plašno rečeš, da me ljubiš. To je bilo dvakrat. Dež leti po stopnicah, naselil se je v srca ljudi, ne, ni jim namočil le nog, v bistvo se je naselil in kot brez uma deževal. Tako si lep ti, kadar praviš, naj nikomur ne povem, da si. Vsem bom povedala. Ne gre, da bi dež puščali v nmar, ko vendar še danes dežuje, čeprav je že večeraj in izpirja že izprano, vsekakor bo nekoč še deževalo in tudi ti boš lep a svojimi rjavimi ali svetlimi lasmi.

I. Jakopanec

Črn klavir

V črnem kotu čepi črn klavir,
na črnem klavirju črn maček stoji,
črn pianist mu prinese črn sir,
tukaj se črne godijo stvari.

Nad črnim klavirjem se boči črn strop,
črn pianist je brez prsta ostal,
rdeče črnilo črni vrsto zob,
črn je maček črn tiger postal!

Na tla se zvali rdeče-črn sir
in črn se tiger cvileč opoteče,
črnega mačka je ubil črne nesreče.

Ko črn virtuoz pove poslušalcem,
kako je brez črnega prsta ostal,
vsak tibo pomigne sosedu s kazalcem,
bog ve, če bo črne tipke igral?

Bojim se

Bojim se noči, ki za hrbtom se plazi,
slepe sivine prek znanih stvari,
mask, ki jih skrivajo dragi obrazi,
laži me je strah in lažnivih ljudi.

Bojim se praznine, ki leze v sobe,
puste dežele v lastnih očeh,
plašijo me elektronske podobe,
ki z roko kovinsko segajo s streb.

Da stvar bi postal, tega se bojim,
trop črk na papirju, en list brez drevesa,
in vem, dokler ljubim in upam - živim,
jaz ne bi rad bil le poteza peresa.

Zlati zbor v Velenju in Evropi

Pesem je celostno zlitje pevovodja s pevci in poslušalci

Sem v povprečnem prostoru. Pevci prihajajo in odhajajo. Zadnji je mladinski zbor Centra. Opazujem vedre in lepe mladostne obraze. Pesem o vigredi, pesem o turistih. Kakšno zlitje glasov. Nehote zaplaval z mislimi v mladost petja, v prelestne trenutke sproščenosti. Misli obstanejo, čustva se spletajo v občutljiv venec, harmonija glasov te prevzame in odmikaš se resničnosti ter primikaš neizrekljivemu, temu, kar poimenujemo lepota.

Kljub notranji razrvanosti odhajam iz dvorane glasbene v Velenje sproščen, srečen. Ne morem pozabiti Ljube vigredi, ki se mi je zasadila v srce kot rdeča roža, polna nostalgčnosti in posebne lepote.

Mešani pevski zbor Centra srednjih šol že leta vodi profesorica Pirečnik Danica. Vsako leto znova doživlja s tem zborom, in drugimi, svojevrstni uspeh.

Danica je doma v Šostanju, tam, kjer je doma tudi glasba. Oče je muzikus, mati je

predana glasbi.

Ni kaj, stroka je prva v obvladovanju pesmi.

Toda - zakaj take kvalitete petja ne dose-gajo vsi vodje, vsi profesorji glasbe?

To je zdaj vprašanje!

Zbor je bil pred štirimi leti zlat na zvez-nem festivalu. Pred tremi leti je bil na mednarodnem tekmovanju v svoji kategoriji prvi.

Lani je dobil svojevrstno potrditev o napre-dovanju in kvaliteti tudi na srečanju zborov, ki ga je pripravila Glasbena mladina Slovenije.

In letos? Da, tudi letos je bil zbor s 97,7 točke absolutno prvi na mednarodnem mlad-inskiem pevskem srečanju v Celju. Glavni član mednarodne komisije, dr. Mihalka, izjavlja, da je zbor s pesmijo Lojzeta Lebiča Ljuba vigred dosegel največ, kar je sploh mogoče. Kje je potem ključ do takih uspehov mešanega pvskega zbora mladih?

Pevka Edita izjavlja: "Pot do uspeha? Natančna vsebinska razlaga pesmi. Vse o tehniki petja! Petje v zboru je pravi užitek, mnogo nas je v zboru glasbenikov."

Marko: "Vsi smo sproščeni. Ne podlegamo le taktirki, veliko več, zlijemo se z vodjo v pesmi."

Ivan: "Radi pojemo in se pošalimo. Vedno smo pri petju popolnoma sproščeni."

In profesorica Danica o uspehu. Pogovor o tem je tekell dolgo. Pa vendar kako misel, ki je vredna zapisa:

"Vsako pesem, ki jo pojemo, morajo poznati pevci do potankosti! Naj za primer navedem Lebičevo Vigred. Vsebinska nam najprej raz-grinja prebujenje pomladi. Travica prekrije grob.. Tu, tu smo se dalje ustavljali. Smrt nas je prizadela. Jokali so, in jokala sem z njimi... Potem smo pesem obdelali tehnično do potankosti.

In prav z Vigredjo smo uspeli, najbolj uspeli. Dosegli smo, da so pevci doživeli pesem emotivno, do globin, in zato smo tudi ustvarili tisto izjemno stanje v petju, ki ga imenujemo interpretacija. Ta je bila popolna. Trikotnik: pevovodja, pevci in publika, so se zlili v eno. Nikogar ni bilo, ki bi vrednost te pesmi ne doživljal emocionalno."

Pogled je zdrsel na oder med mlade oči. Lovile so vsak Daničin mig, bile so kot začarane. Totalnost trenutkov, celotnost vseh vplivov in tem trikotniku.

"Navedena pesem je le en primer. Vse - od renesančnih Gallusovih, ki smo jih zapeli v

Esslingenu, do moderne Kumrove, Turist, so terjale temeljito obdelavo in stoprocentno sodelovanje vseh."

Sedaj začnjenjamo počasi razumevati, zakaj le nekateri pevovodje prispejo v vrh glasbene umetnosti...

Petje mora biti doživeto, mora emocionalno, do zadnjega kotička v srcu, vznemiriti pojoče in poslušajoče.

V takem ozračju ni nemira, ni nedelavnosti. Pevci se navežejo na dirigenta, in mu v odmorih zaupajo vse. Tudi svoje najbolj intimitne zadeve.

"In perspektiva, programi?"

"Letos smo že izvedli več koncertov doma in v tujini. Svoje kvalitete bomo še izboljšali. Lepo je delati z mladimi, ker veš, da jim je muzika - petje - resnično ljubezen."

Velenjski gimnazijci, ki so peli že pred desetimi leti in še več, se radi oglašajo.

Danica se rada sreča z njimi.

In skoraj vsi izjavljajo: "Veste, takrat, ko smo peli v zboru, je bilo najlepše!"

Čustva, ki jih doživijo med pesmijo, zbrani in sproščeni, nikoli ne umrejo.

Se bi lahko pisali, še so tekle besede...

Zbor opravlja svojo nalogo v okolju. In kadar nastopa, vedno prinese med ljudi srečo in lepoto. To dobro vemo.

Zato želimo profesorici in mladim pevcem še veliko svetlih, čustveno razigranih minut, in zavesti, da je res tako, kot pravijo: "Glasba je kraljica umetnosti! Glasba je naša ljubezen!"

Center srednjih šol Velenje Za konec - v pesmi in besedi

Ob koncu šolskega leta na Centru srednjih šol v Velenju pripravijo že nekaj let zapored zaključno slovesnost. Z njo želijo predstaviti širši javnosti življenje in delo v posameznih usmeritvah, predvsem pa dosežke posameznikov in skupin na najrazličnejših preizkušnjah. Da tradiciji ostajajo zvesti, so dokazali tudi minuli petek, in sicer s prireditvijo v dvorani velenjske glasbene šole.

Tokrat so že enajstič zapored zaploskali sadovom skupnega dela na najrazličnejših področjih. Kot je dejal v svojem slavnostnem govoru ravnatelj Centra srednjih šol

Velenje Peter Robida, s posebnim zadovoljstvom ugotavlja, da je vedno več učencev in delavcev centra prežetih z ustvarjalnim občolskim delom. Vložen trud se jim bogato obrestuje. Kakovost dosežkov se odraža skorajda na vseh "poljih". Koliko in s kakšno vnemo bodo nadaljevali, ostaja skupna skrb. Krepko se zavedajo tega, da bodočnost pripada tistemu, ki se nanjo pripravlja. Zato je bojazen o kakšnem drugačnem razpletu najbrž odveč.

Vložen trud, prizadevnost, vztrajnost so vrline, s katerimi na Centru srednjih šol Velenje spreminjajo želje v dejanja. Kako

Že po tradiciji so svoje dosežke na najrazličnejših področjih življenja ter dela tudi ob letošnjem zaključku šolskega leta predstavili širši javnosti-tokrat predvsem v besedi in pesmi

uspešni so pri tem, so dokazali ob podelitvi priznanj in nagrad najuspešnejšim posameznikom ali skupinam. Prejeli so jih bodisi za dosežke na kulturnem, športnem, raziskovalnem področju. Na odru se

je zvrstilo veliko dobitnikov, med njimi Rok Poles, ki je letos že drugič zapored postal "učencem Centra srednjih šol". Ob koncu so se spomnili še nekaterih zaslužnih svojih delavcev, jubilarov ter upokojenecv.

Svetina od Kotelj do Belih vòd

Milan Kretič (levo), Ljuban Naraks (v sredini) in Jože Svetina (desno) ob odprtju razstave "Od Kotelj do Belih vòd".

Prejšnji teden je slikar Jože Svetina iz Zavodov in Planinskem domu na Slemenu postavil samostojno razstavo akvarelov z naslovom "Od Kotelj do Belih vòd". Preko 30 čudovitih motivov kmetij, kajž in znamenj ter naravnih pejsajev, je Svetina namenil ljudem in krajini na področju, ki je po njegovem hudo ogroženo. Ne le zaradi hudega onesnaževanja narave, tudi zaradi barbarskega odnosa do kulturne vrednosti starih zgradb, kulturnih in naravnih spomenikov.

Svetina ni izbral slučajno Andrejev planinski dom za mesto razstave. Slike je namenil ljudem, ki tod planinarijo, ki živijo vrh

planin pod Uršljo goro in v okolje, ki je na likovnih delih upodobljeno.

Razstava pa je prišla prav tudi oskrbniku Milanu Kretiču, ki je zaskrbljen nad usodo te, lepe, slovenske planinske postojanke. Skoraj leto dni je tu vladalo pravo mrtvilo. S to prireditvijo in nekaterimi novimi, pa se bo mogoče vrnil sloves dobrega počutja in gostoljubnosti na tej planinski koči, ki bo v letošnjem letu odšla 4 desetletja od odprtja.

Ob postavitvi razstave je Ljuban Naraks, umetnikov prijatelj in kritik med drugim izrekel tudi naslednje misli:

"Vsa tukaj razstavljena dela je slikar upodobil v njemu najbolj svojstvenem okolju, v naravi. Slikar doživlja od razstave do razstave nenehno rast in napredek, njegove slikarske stvaritve pa imajo vedno večji krog ljubiteljev in prijateljev. Svetina ohranja na slikah mnoge etične pomnike, ki jih zverinsko zanemarjamo in puščamo propadu. Za to in še posebej k tej razstavi, mu lahko iskreno čestitamo!"

Ob odprtju razstave je bilo v Andrejevem domu na Slemenu zares prijetno. Zbrali so se planinci, prijatelji in lovci ter pevci Lovskega društva, ki so zapeli nekaj "z naravo zlitih, najlepših napevov".

Jože Miklavc

Zlatoporočenca Tončka in Ivan Hrovat Mladost jima ni bila z rožicami postлана

Te dni, točneje 27. junija, je minilo natanko 50 let, ko sta Tončka in Ivan stopila na skupno življenjsko pot. Marsikaj sta v tem času doživela hudega, pa tudi lepega. Danes sta zakonca Hrovat na skupno prehojeno pot upravičeno ponosna, saj se med seboj lepo razumeta, drug drugemu pomagata, otroka pa sta že dolgo pri kruhu.

Tončka se je rodila 31. oktobra, 1920 v Trbovljah. Že od malih nog rada prepeva, z 9 leti se je vključila v zbor Trboveljski slavček. Danes pa še vedno prepeva v ženskem

pevskem zboru Društva upokojenecv Velenje.

Ivan je rojen 9. maja, 1915 v Florjanu pri Šoštanju. Ko mu je bilo 5 let so se starši preselili v Trbovlje. Že v rani mladosti je bil Ivan, danes rudarski upokojenec zelo aktiven na športnem in tudi na glasbenem področju. Začel je z igranjem nogometa in postal tudi republiški nogometni sodnik. Igral je tudi pri trboveljski godbi, nato pri velenjski, zdaj pa igra pri šoštanski Zarji.

Tončka in Ivan sta se spoznala v Trbovljah in se 27. junija

"Sam sem jo primahal"

Vsi, ki so se zbrali na "Kresni noči" na predvečer prve obletnice slovenske državnosti ob Pustem gradu v Šoštanju, so zelo prisrčno pozdravili enega najstarejših krajanov, skorajda 90-letnega Huberta Jakla. "Kar sam sem jo primahal", je dejal, ko je prišel na vrh. Hkrati se je zahvalil prirediteljem za povabilo in obljubil, da bo še prišel k Pustemu gradu, če bo le zdrav. To so mu seveda vsi zbrani iz srca zaželeli. (vos)

Kako bi brez petja in muzike"

B. Mugerle

SREČANJE SREČANJE SREČANJE

Na planini

Ni lepšega, zatrjujejo planinci in narave željni ljudje, kot sprehajati se po naših planinah in gorah. Ne le zaradi občudovanja naravnih lepot, doživljanja miru in tišine, tudi zaradi srečevanja z ljudmi, klenimi slovenskimi kajzarji in kmeti.

Na potepu po obronkih Paškega Kozjaka, kjer ob koncu tedna ne manjka Velenjčanov, smo sredi pašnika naleteli na možakarja, Špeharjevega Franca (Dobovičnik) s Paškega Kozjaka 32 nad Dobrno. 82-letni Franc nas je prvi nagovoril in zapis je bil neopredeljen. Ko je škljocnil še aparat, je Špehar povedal, "da jih ima na grbi že 82 in da čuti, da jih enkrat toliko ne bo več prenesel."

Na zemlji, Špeharjevo meri kar 32 joh (17 hektarjev), se komaj preživljata z ženo Franciško, za katero je hudomušno pripomnil, da je "sitna ko vrab". No zraven se je kislno nasmehnil in menil, da je v teh letih že marsikaj lepega v pozabi.

Špeharjev Franc je povedal da se kljub gozdu in pašnikom komaj preživlja, ker doma nima dovolj ljudi za obdelavo. Najeti delavci in stroji pa poberejo večino zaslužka. Naravnost nam je povedal, da je življenje vse bolj "kužavo". Mislil je na pasje. Peš imam do Velenja in do Dobrne 2 in pol ure, no potem pa je potrebno še nazaj toliko. Tega pa stare noge ne trpijo več.

Zato pa Špeharjev ata stopi kdaj pa kdaj do kočice na Paškem Kozjaku ("kadar imam kak cvenk, saj zas-tonj ni nič") ali v cerkev.

Razmišljal sem, kako kruto je lahko življenje. Človek, ki je bil petdeset let gospodar na tako velikem kosu zemlje, ki je poženil tri otroke po Paškem Kozjaku, ima včasih komaj kaj za pod zob. Tegobe z zdravljenjem, s sluhom in vidom, skoraj nemogoča hitra zdravniška pomoč in pomoč socialne službe, opešane moči in še kaj ... vse to človeka vleče k tlom kot svinec. In ni čudno, da je mali možic, Špehar po domače, iskreno dejal: "Oglasite se še kaj, a ne prepozno, ne odlagajte predolgo ...". Ko smo odhajali, je nekdo vprašal, kako se reče modri roži, ki je rasla na travniku (orlica), je dejal: "To so rože za spomin, od lanskih kolin." Špehar (nekoč najbrž premožnejši birt s Paškega Kozjaka) je nostalgčno zamahnil z roko, ko smo se zglobljali med mladim zelenjem v dolino. Kdo ve, kam so mu zašle misli, ko se mu je utrnila solza na posušenem obrazu?

Jože Miklavc

Piše:
Aleksander
Videčnik

Domače zdravilstvo in zdravilci (3)

je sploh mogoče.

Naši zdravniki in zdravilci so očitno veliko uporabljali knjigo "Gart der Gesundheit", ki je leta 1485 izšla v Mainzu. Ugotovljeno je, da jo je okoli leta 1805 uporabljal ljudski zdravilec Valentin Lečnik iz Podkrajja pri Guštanju. Prav on je opravil dopolnila s slovenskimi imeni za določene rastline. Na Slovenskem je najdena tudi knjiga izpod peresa Bocka "Vom Unterscheidt, Wuerkung und Namen der Kreuter", ki je bila izdana v Strassbourgu leta 1539, v njej se je našlo veliko pripisov naših zdravilcev, tako v bohoričici, kot gajici. Za nas posebej zanimiva je bila izdaja knjige "Historia Plantarum", napisana od goriškega zdravnika Pietra Andreasa Mattioliija. Ta je bila leta 1563 prevedena v Nemščino pod naslovom "Neu Krauterbuch". Po njej je leta 1759 Andrej Goričnik iz Podpece na Koroškem z roko napisal eno najstarejših knjig o zdravilih pri nas.

Seveda je v času med 15. in 17. stoletjem izšla vrsta knjig o zdravilnih rastlinah in drigah, o njih je največ napisal Mirko Karlin v sestavku "Iz zgodovine zdraviljenja z zdravilnimi rastlinami" v Farmaceutskem vestniku 1 - 4/1970.

Za naše razmere je zelo pomemben botanik Antonio Scopoli (1723 - 1788),

ki je delal kot zdravnik 15 let v Idriji. V svojem delu "Flora Carniolica" je opisal okoli 1600 rastlin. Po njem se imenuje tudi rastlina *Scopolia Carniolica*, saj jo je prav on našel pri nas, iz nje pa so leta 1905 izolirali alkaloid *scopolamin*.

Proti koncu 19. stoletja so se razmere v zdravilstvu bistveno spremenile, saj je kemija izpodrinila uporabo zdravilnih zelišč. Vendar so nekateri zdravilci tistega časa še naprej vstrajali pri zdravilnih zeliščih, sem sodi Sebastian Kneipp, ki je poleg vode uporabljal tudi zelišča. Vendar je kemija in industrijska pridelava zdravil hitro prevzemala glavno vlogo v zdravilstvu. Okoli 1950 pa je prišlo do ponovnega zanimanja za zdravilne rastline, saj so ugotavljali, da je v naravi še vedno dosti rastlin, ki bi lahko služile za nova zdravila. Pri tem so prednjačili v tedanji Sovjetski zvezi, kjer so vzgajali kakih 2600 rastlin iz vsega sveta.

Prav zanimiva je ugotovitev Vinka Moedendorferja, da so na Slovenskem zdravniki in razni zdravilci zelo uspešno zdravili in da so poznali preko 500 različnih zdravilnih rastlin, kar je za tako mali narod kot smo, velik dosežek.

"Old timerji" v Logarski dolini

27. junija je poteklo 70 let, od kar je prvi avtomobil pripeljal v Logarsko dolino. To je bil za tiste čase velik dogodek, ki je do tedaj zaprti dolini omogočil povezavo s svetom.

Da bi obeležili ta jubilej, je Turistično društvo Solčava v sodelovanju s podjetjem Epsi iz Nazarij, ki se profesionalno ukvarja z oživljanjem turizma v občini Mozirje, soorganiziralo povorko tako imenovanih "old timerjev" in avtobusa "old

timer". Povorka je krenila iz Mozirja in pot nadaljevala do doma "palenk" v Logarski dolini, kjer je v počastitev tega pomembnega jubileja sledila slavnostna prireditev.

Dobrodošlico ter pozdravne besede je vsem prisotnim podal član IS SO Mozirje Tone Breznik. Sledil je govor predsednika Turističnega društva Solčava Ivana Pozimka, ki je vse prisotne preko zgodovine razvoja cest na Solčavskem in turizma

pripeljal do "moderniziranih" časov. Pri tem je poudaril, da si domačini še vedno želijo sodobnejše povezave s svetom, saj je cesta, ki vodi v ta prelepi košček Slovenije, poškodovana in dotrajana. V prelomnico tistih časov je vse prisotne popeljal Peter Plesnik, rojen natanko na dan, ko je Peter Majdič pripeljal prvi avtomobil v Logarsko dolino.

Vso zadevo je ob pomembnih točkah, kjer se je povorka ustavljala spremljala Godba na pihala iz Stor.

Po slavnostnem uvodu je sledil zabavni del prireditve, kjer so se izkazali domačini s stojnicami z domačo hrano in izdelki domače obrti ter spominki.

M. Mia Pečnik
Foto: Ciril Sem

Ivan Gašpar iz Ptuja ne skriva veselja. Je lastnik najstarejšega motorja DKW letnik 1916, s 118 ccm: motor so poimenovali kar "malo čudo", poleg ostalih starostnih dodatkov ima še vedno luč na karbid.

Damjan Grile iz Radovljice je lastnik najstarejšega avtomobila. Vozil je Mercedes Benz 170 W kabriolet B iz leta 1936.

Kolona "old timerjev" se je najprej ustavila pred hišo Roka Kopitarja v Radmirju, šoferja, ki je pred 66 leti prvi pripeljal avtobus v Logarsko dolino.

Pa srečno, preteklost!

Piše: Stane Koselj

Med nami živijo ljudje, ki se kljub trudu ne morejo znebiti pretiranih misli na preteklost. Zato lahko teža te preteklosti že kar usodno vpliva na njihovo prihodnost.

Zavira jih kot cokla, jim pobira moči in jemlje veselje do življenja. Kar naprej brskajo po zgrešenih dejanjih iz svoje preteklosti in si jih očitajo, tako da nobeno stvar ne upajo več prav začeti. Zaradi tega jim je lahko preteklost potuha za nedelavnost in lenobo, ker pač vso svojo moč porabijo za obračunavanje s preteklostjo. Kot da se ne znajo ali nečejo ločiti od preteklosti se odmikajo sedanosti in njihov pogled je namesto naprej obrnjen nazaj.

Tukaj bi rad omenil psihoanalizo. Res je, da jo lahko koristno uporabimo za naše duševno zorenje, obenem pa predstavlja precejšnje tveganje. Zato recept nekaterih psihoanalitikov da naj tako dolgo brskamo po svoji podzavestno potlačeni preteklosti, dokler se ne "odživimo in odtešimo", ni vedno vreden upoštevanja. Kajti nekdo, ki venomer kopje po svoji preteklosti in jo sam ali s pomočjo terapevta analizira, ostaja še naprej zavrt in bolesten, ker pretirava v odkrivanju svoje preteklosti. To, česar ima že sam preveč in zaradi česa se je zapletel v zmotni kolobar živčne zavrtosti, ki mu jemlje jasnost mišljenja in veselje do življenja, si z razčlenjevanjem še nechte stopnjuje. Takemu psihoanaliza prav nič ne koristi in ga ne osvobodí, kvečjemu ga ovira. Namesto, da bi ga

osvobodila iz spon preteklosti, ga še usodnejše zaplete vanjo in njene nikoli razrešljive vozle.

V sestavku pred tednom je tekla beseda o napakah, iz katerih se ljudje venomer učimo. Zgrešena dejanja v preteklosti niso vedno samo motnje, ampak so predvsem izkušnje in šola za življenje. Niso samo "cokla" ki ovira, ampak so pobuda za novo izboljšano dejanje; niso bav-bav, tamveč vodilo za ravnanje v prihodnosti; niso vozli, ki človeka zamotajo v preteklost; temveč so vzmeti, ki pomagajo v sproščujočo prihodnost.

Ob tej temi ne moremo mimo znanega zdravnika J. A. Schindlerja, ki je s svojim novim načinom zdravljenja in vodenja psihonevrotikov dosegel mnogo večje uspehe kot ostali psihoanalitiki. Njegov prijem je bil namreč ravno obraten. Ni mu šlo toliko za vrtnanje v podzavestna potlačena nagnjenja iz preteklosti, ampak predvsem za zavestno nadzorstvo človekovih misli in čustev.

Takole pravi dobesedno: "Prav vseeno je, kakšne napa-ke in opustitve je nekdo v preteklosti napravil: sedaj mora začeti na novo in doseči zrelost svojih misli, kar mu edino more odpreti pot k boljši prihodnosti. Ta pa je odvisna od tega, ali se mu bo posrečilo pod drugim kotom kot doslej pokukati v preteklost." Toliko Schindler. Pogledati v preteklost - da, toda samo z enim očesom, pa še to ne vedno, sicer pa imamo ljudje oči spredaj, da gledamo naprej, mar ne?

Oh, te gobe!

"Ali veš, da kadar grmi, rastejo gobe?" mi je dejal sosed, ko sva se srečala pred njegovo hišo. Da rastejo gobe po dežju, vem že dolgo. Da pa bi gmenje vplivalo na njihovo rast, sem tokrat slišal prvič. Sicer pa sem podvomil, da bi že sedaj rasle gobe. Ko je moj preljubi sosed videl, da vse bolj postajam nejeverni Tomaž, me je povabil v kuhinjo. Res sem imel kaj videti. Gobani vseh velikosti. Od tistih za takojšnje vlaganje, takšne za v ponev, do onih, ki bodo končali lepo posušeni in bodo prišli na mizo v obliki okusne gobje juhe.

Med ogledovanjem njegove bogate bere, mi je na dolgo in široko razlagal, kako in kdaj se morajo nabirati. Ni pozabil povedati, da je vse našel skoraj na enem mestu. Še veliko bi mi bil takrat povedal o gobah, če ga ne bi povprašal za "plac". Tukaj pa sem očitno storil napako, zakaj najinega pogovora o gobah je bilo v trenutku konec.

Kaj si moremo. Vsi pač nismo gobarji in tudi takšne sreče nimamo, ker ne poznamo tistih skritih mest. Sicer ja pa kar prav, da je tako. Tudi za nabiranje gob mora imeti človek nekaj znanja. Mi navadni gobarji se lahko tolažimo tudi s tem, da je sezona gobarjenja tukaj in ni vrag, da bomo tudi mi kaj našli. M. H.

Zakaj tako?

Kožlja, hriba na južnem delu Šaleške doline menda ni potrebno posebej predstavljati. Da je speljana po njegovem grebenu prav prijetna pot, vedo številni ljubitelji narave. Tudi to je mnogim znano, da sta na tem hribu postavljeni dve počivališči. Če lahko tako imenujemo skupino klopi in miz, ki so namenjene za počitek. Verjetno pa nekateri ne vedo ali pa se tega ne zavedajo, da je bilo vse to zgrajeno s prostovoljnimi delom. Tudi materiala, v tem primeru lesa, graditeljem ni nihče podaril. Prispevali so ga iz svojega. Ker do te točke ne pelje nikakršna cesta, je bilo vse potrebno znesti na ramenih. Ali kot se temu po domače reče: "V potu lastnega obraza". Če bi se vsega tega vsaj delno zavedala skupina mladih, ki se je minuli četrtek veselila na počivališču, ki stoji na najbolj razgledni točki Kožlja in je nekako v lastni velenjskih in šentiljskih planincev. Slednji so ga tudi obnovili in razširili. Torej, če bi se ti mladi veseljaki zavedali koliko truda je potrebno, da se vse to zgradi, ali pa, da bi se kateri izmed njih slučajno udeležil kakšnem podobne akcije, potem za njimi ne bi ostalo razdejanje, ki ga lahko vidimo na sliki. Nič ne bo narobe, če povem, da zajeten kupček smeti ni bil že tam, ampak je nastal potem, ko sem

OPTO-METER

Boljša od Trontlja

Včasih, ko smo hoteli vedeti kakšno bo čez kak dan vreme, smo na televiziji komaj čakali, da se pojavi Trontelj in pove, ali se spleča na izlet ali prireditve. Res je bila včasih kakšna napoved takšna kot vreme, a kaj bi, nanj (na vreme) se res ne da zanesti. Odkar pa se v Velenju na prostem odvijajo najrazličnejše prireditve, smo v redakciji Radia Velenje spoznali še en vremenarski talent. Čeprav se na meteorologijo ne spozna kaj dosti, vam v zvezi z vremenom vse uredi. Ko ima prireditev konkurenca dežuje, ko jo ima ona pa ne.

Ni vseeno, kako je obrnjena zastava

Osrednji dogodek Kresovanja v Šoštanju je bil dvig slovenske zastave na najvišji vrh Pustega gradu. Ta čast je pripadla tabornikom odreda Pusti grad iz Šoštanja. V petek zjutraj pa so bili tisti udeleženci proslave, ki so se znova ozrli na Pusti grad, presenečeni, ker je nekdo zastavo obrnil. Verjel je, da tako mora biti.

No, s pravilnim obešanjem zastav je bil že včasih križ... Sicer pa, minilo je šele leto, časa, da se naučimo, bo še dovolj.

Včasih se ni splačalo nobenemu, zdaj se vsem

Ja, res so se spremenili časi. Se spomnite, kako dolgo smo bili Velenjčani brez vsake trgovine, ki bi bila pripravljena odpreti

potrošnikom duri ob sobotah popoldne ali v nedeljo dopoldne? Nič ni pomagalo, da smo se jezili in kazali na sosede. Trgovinam v Velenju se tistikrat to pač ni splačalo pa pika. Danes se jim, vsem po vrsti. Pa ni denarja nič več kot ga je bilo, prej manj. Res čudno, ne?

Še tretjič - dvigala

Zadnjič smo ugotovili, da v dvigalih večkrat smrdi, in da ta večkrat stojijo... Danes je na vrsti nadaljevanje. Dvigala namreč stojijo tudi zato, ker se z njimi vozi preveč ljudi naenkrat. Očitno so med nami nepismeni. Torej zadnji, neuradni rekord, deset ljudi (psički niso všeti) v dvigalu za štiri. Čakamo novega - rekord, ne dvigalo.

S črtami na cestah še več zmede?

Žal bo ta zapis spet o talnih obeležjih na cestah v Velenju. Žal zato, ker je bilo o tem že veliko zapisanega, spremenilo, na boljše, pa se ni nič. Odveč, ali pa tudi ne, je ugotovitev, da je zaradi novih, najnovejših črt na Partizanski cesti potrebno peljati pravi atomobilski slalom. Enkrat levo, enkrat desno... Morda so strokovnjaki takšno ureditev načrtovali tudi zato, da voznik ob dolgočasni vožnji ne bi slučajno zaspal.

In še ena cestna črna pika za cestarje. Na Foitovi ulici pred križiščem s Partizansko cesto, so pred časom cestarji s talno obeležbo spremenili dosedanja režim vožnje tako, da je doslej prometna razvrstitev takšna: desni pas naravnosti in v desno, levi pa samo za zavijanje v levo (prej tudi za vožnjo naravnost). Prav zaradi omenjene spremembe je bilo tu že nekaj nezgod. Cestarji so namreč v "pozabili" pred talno obeležbo postaviti prometni znak, ki označuje, kam se je treba pred križiščem postaviti. Zdjaj znak je, vendar veliko prepozno, saj kar se tiče prask na avtomobilih.

Že večkrat obljubil!

Na Ljubnem ob Savinji bi nekateri srčno radi kegljali, pa nimajo svojega kegljišča. Kegljaško znanje morajo tako potrjevati in dokazovati na tujih terenih. Pa veliko delajo na projektu: imeti svoje kegljišče. Lastnik zemljišča, kjer naj bi bodoče kegljišče bilo in ki tudi sam rad keglja, je po nepreverjenih informacijah že obljubil, da za lokacijo "ni problema". Težava je le v tem, da je menda že večkrat obljubil.

po okolici pobral vse tisto, kar je ostalo od njihove veselice. Tudi plošča od mize je ležala precej daleč vstran.

Lepo bi bilo, če bi se storilci tega nelepega dejanja pokesali svojih napak in jih odpravili.

Pa čeprav nasrkivaj.

M. Hrustl

HOROSKOP

OVEN od 21. marca do 21. aprila

Vedno bolj slabo se počutite, vzrok pa vam ni najbolj znan. Lahko si mislite, saj ste zadnje čase preveč časa posvečali delu in premalo sebi in svoji duši. Nabira se vam že nekaj časa, zato je skrajni čas, da si privoščite nekaj dni, ki si jih boste zastavili tako, kot si želite samo vi. Seveda boste pri tem naleteli na negotovanje vaših domačih, vendar boste tokrat morali vztrajati do konca. Srečen dan bo sobota.

BIK od 22. aprila do 20. maja

Življenske energije imate vedno več, kar lahko pripisete tudi svojemu vedno bolj aktivnemu življenju. Končno ste si zadali cilj, ki ga boste s svojo voljo, malce pa tudi s pomočjo trme, zagotovo dosegli. To je sicer le kamenček v mozaiku dogodkov v naslednjih dneh, saj vam zvezde obljubljajo lep in naporen teden. Zapomni si ga boste tudi zaradi lepega srečanja z nekom, ki ga boste še nekaj časa sanjali. Z malce sreče bo vse tako, kot si želite.

DVOJČKA od 21. maja do 21. junija

Tisto, kar se vam je skoraj izmuznilo skozi prste, boste že v naslednjih dneh zgrabili z obema rokama. Zdelo se vam bo, kot da ste pričeli čisto novo življenje, dnevi, sploh pa noči, bodo čisto prekratki. Po dolgem času torej življenje, ki si zasluži svoje ime. Le ena nevarnost obstaja - da se bo zalomilo pri financah. Poskušajte redno spremljati svoje dohodke in izdatke, pa se boste izognili tudi glavobolu. Malo preveč darežljivi ste zadnje čase, zato pa vam bo lahko že kmalu žal.

RAK od 22. junija do 22. julija

Da čisto vsak, ki je do vas prijazen, ne zasluži tudi vašega zaupanja sicer že dolgo veste, kljub temu pa boste v naslednjih dneh ponovili staro napako. Preveč govorite, velikokrat povsem nepravim osebam. Zato vam ne bo vseeno, ko bodo zakrožile čudne govorice, ki bodo čez noč odnesle veliko vašega truda neznano kam. Sicer pa boste že povsem počitniško nastrojeni, ljubilo se vam bo bolj malo, še najbolj poležavati in se sprehajati v družbi vam ljube osebe.

LEV od 23. julija do 23. avgusta

Poletne dni si predstavljate kot tisti letni čas, v katerem ste najbolj brezskrbni. Zal letos ne bo tako. Najprej vas bo obiskal nekdo, ki bo prinesel uradni odgovor, ki vas ne bo prav nič razveselil. Denarja bo sicer več, še vedno pa premalo, da bi se lahko brez težav rešili čudne situacije. Veliko boste razmišljali, si ob sebi želeli razumevajočo osebo, vendar se to v naslednjih dneh še ne bo zgodilo. Bolj se ozrite okoli sebe, rešitev se vam ponuja kar sama!

DEVICA od 24. avgusta do 30. septembra

Pregovor, da za dežjem vedno posije sonce je sicer že malo izguljen, vendar bo v naslednjih dneh kar pravi za vse, kar se vam bo zgodilo. Ko boste že čisto blizu obupa, se bodo stvari hitro pričele premikati iz mrtve točke in vam tako zagotavljati bolj brezskrbno življenje. Zaljubljeno boste gledali, obnašanje partnerja vas bo sicer tu in tam razjezilo, vendar bo razplet trenutno važnejših stvari vedno zagotavljal vašo dobro voljo. Nekaj je nevarnosti, da se poškodujete pri športnih aktivnostih.

TEHTNICA od 24. septembra do 23. oktobra

Vse bo teklo tako, kot si lahko samo želite. Glede na to, da ste zadnje čase resnično veliko delali, ste pričakovali pravi počitek. Ta vam še ne bo dan, saj se bo pokazalo, da vas še vedno zelo potrebujejo. Pred dopustom boste uspeli urediti še eno, za prihodnost zelo pomembno stvar. Zdravstveno stanje se vam bo nekoliko poslabšalo, zato se boste počasi morali odločiti za obisk zdravnika. Odgovarjajte na telefonske pozive!

ŠKORPIJON od 24. oktobra do 22. novembra

Po nekaj brezskrbnih dnevih, v katerih ste si resnično privoščili vse tisto, kar že nekaj časa načrtujete. Kako potrebni ste bili sprostitve boste začutili šele v naslednjih dneh. Imeli boste veliko energije, ukvarjali se boste s stvarmi, ki vam veliko pomenijo, predvsem pa se boste zbujali srečni. občutek trenutne osamljenosti vas bo počasi zapuščal, veliko pa boste mislili tudi na prijeto temnolaso osebo, ki ste jo spoznali pred kartkim. Srečna številka v teh dneh je 19.

STRELEC od 23. novembra do 21. decembra

Doma bo hudo zaropotalo, vsekakor se bo stanje tako hitro poslabšalo, da ne boste prišli k sebi. Niste si čisto na jasnem, kaj bi radi, poleg tega vas je resnično zagrabila pozna pomlad. Ob vseh pomislekih in temu, da si pravzaprav ne želite radikalnih sprememb v svojem življenju, vas bo postalo malo strah. Kljub temu pa si ne boste mogli pomagati, ko boste spet imeli možnost kratke avanture. Ob krizi doma ta kaj lahko preraste v resnejšo zvezo.

KOZOROG od 22. decembra do 20. januarja

Zaradi velike zaposlenosti ste zamudili neko zelo pomembno priložnost, ki bi vam olajšala marsikateri zaplet v naslednjih tednih. Ko vam bodo zadevo razložili še vroče, se boste močno razburili, že po nekaj telefonskih klicih pa spoznali, da se stvar še da rešiti. Odlučnost in energije vam ne bo zmanjkalo, oboje pa trenutno zelo potrebujete. Sicer se vam kaj lahko zgodi, da boste dopust preživel nič kaj dopustniško. Partner vam bo pokazal koliko mu pomenite na zelo lep način.

VODNAR od 21. januarja do 18. februarja

Sonce vas bo popolnoma prevzelo, vsi problemi se vam bodo zdeli oddaljeni in nič kaj pomembni. Čisto pravi počitnikar boste, kar je tudi prav. Delali boste le tiste stvari, ki so nujno potrebne, kakih velikih načrtov za prihodnost pa si ne boste upali, ker so se vam že vse prevečkrat porušili. S partnerjem sta se spet našla, zato ne bodo lepi le dnevi, ampak tudi vedno bolj vroče noči. Nabralo se bo nekaj neplačanih računov.

RIBI od 19. februarja do 20. marca

Čeprav se v vašem življenju zadnje čase ne zgodi nič več razburilivega, boste še z zadnjimi močmi poskušali rešiti, kar se rešiti da. Sicer bo veliko planov ostalo nedokončanih, ker vam bo, kot ponavadi, zmanjkalo odlučnosti. Rešili boste pomemben življenjski problem in potem prepričani, da se bo kriza počasi razblinila, nadaljevali zastavljeno. Zmanjkalo pa vam bo volje in energije, da bi poskrbeli tudi za osebno zadovoljstvo: Pozornost ni bila samo naključna, zato nikar ne pozabite nanj.

dipl. kozm.
Metka Mujadžić
- Kaligaro
Tel.: 856-837

KOZMETIČNI NASVETI

Sredstva za sončenje

Pravite, da se v raznovrstni ponudbi sredstev za sončenje ne znajdete, skratka, ne veste, katero bi izbrali. Seveda, ponudba je ogromna. Zato ne glejte na raznobarvne škatlice, stekleničke, temveč na sestavine in na zaščitni faktor, ki je vsebovan v pripravku. Moč UV-filtra si izbe-

remo glede na tip kože in tudi glede na to, kje bomo preživelih prekrasno poletje. Za kožo telesa uporabljajte proizvode, ki vsebujejo več maščobe (olja in mleka za sončenje), za kožo obraza pa vam priporočam emulzije in gele. Ko se odpravljate na dopust, si nabavite vedno dva pripravka za sončenje.

Prve dni boste morali zaščititi kožo z mlekom, ki vsebuje visok UV - filter. Naslednje dni si lahko izberete nižjega. Ravno tako postopajte tudi s kožo na obrazu. Olja, ki vsebujejo slabe UV - filtre ali so celo brez njih, lahko uporabljajo le tempopolte osebe. Če preživite mnogo časa v vodi, si le nabavite kreme in mleko za sončenje, ki so odporna na vodo. Tako se boste izognili pogostemu nanašanju teh sredstev, poleg tega pa boste zaščiteni pred sončnimi žarki tudi med prijetnim čofotanjem v vodi. V primeru, da ste alergični na sonce, ne uporabljajte olj za sončenje.

Koža tako ne diha, pore so zamašene, zato je lahko tudi usip močnejši. Za takšno kožo si raje izberite losione z močnim UV - filtrom.

Pred močnimi sončnimi žarki si zaščitite tudi nežne ustnice. Seveda si priskrbite brezbarvni stik z UV - filtri, ki bodo negovali in ščitili občutljivo in tanko kožo. Zaradi sonca in vročine vam ne priporočam uporebe ličil, ker bi se topila in razmazala. Tistim najbolj vztrajnim, ki enostavno ne morejo brez make-upa, priporočam samo vodoodporno mascaro za trepalnice in obstoječe ličilo za ustnice.

Le-to pa se naj seveda ujema z barvo kopalk.

MODA

Ja, kakorkoli že, poletje in z njim vroči dnevi zahtevajo tudi posebno garderobo za naše malčke. Lahka oblačila iz različnih tankih materialov so tista, ki bodo zaznamovala tudi letošnje poletje. Pri tem je bolj važno izbrati pravi material, v katerem se bodo naši malčki dobro počutili, kot pa kraj. Pa tudi ta ni zanemarljiv.

Kar nekaj modnih trendov in različic, ki smo jih opisali že pri odraslih, se prenaša na tista najmanjša oblačila. Večina je narejena iz naravnih materialov, v katerih se otroci dobro počutijo, koža lahko diha, pa še krojiti jih je lažje. Veliko je torej bombaža, raznorazni raztegljivi materiali, lan in fino platno, na katerih so tiskani živopisani vzorčki, ki bodo sončne dni naredili še bolj vesele.

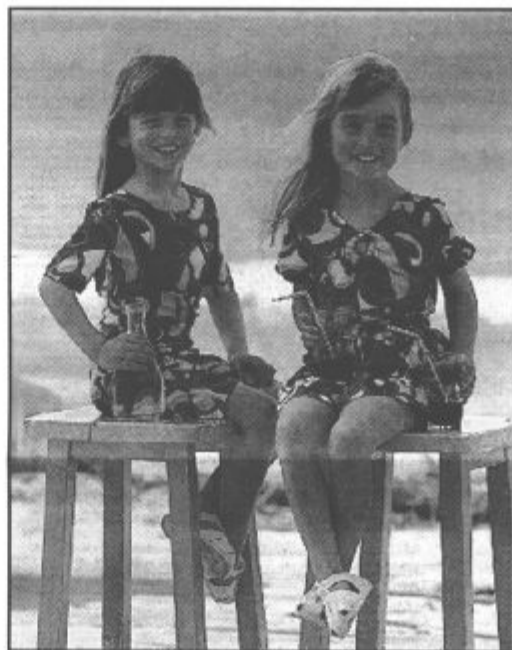
Za tiste najmlajše so najprimernejši kompletke pisanih širokih kratkih hlačk in enobarvnih T-shirtov, ti pa so lahko tudi ustrezno dekorirani. Pisana sta lahko tudi oba

Radoživa udobnost

kosa garderobe, letos pa bomo videli tudi veliko modnih kapuc. Tu je še malce bolj športen stil, ki ga dosežemo s kombinacijo tako imenovanih kolesarskih hlačk in bluzic, pri tem morajo biti tudi čevlji čim

bolj športni. Pri deklicah ne boste zgrešili z zelo bogato nabranimi in kratkimi krilci ali oblekami v takih krojih. Za večerne sprehode po mestih ob morju bo zelo primeren tudi komplet krajše bluzice, ki

bo razgalila tudi del trebuščka in ozkih hlačk ali nabranega krilca. Možnosti in kombinacij je veliko, kot že rečeno, pa je najvažnejše to, da se bodo malčki dobro počutili v tistem, v kar jih boste oblekli.

PROMETNI KOTIČEK

Poizkusimo znova!

V zadnjem času se pogosto dogaja, da koga ustavijo policisti zaradi storjenega prekrška, pa se voznik močno začudi: Od kdaj pa to?

Predpisi in zakoni se spreminjajo, naše znanje pa ostaja navadno še iz časov, ko smo hodili v avto šolo. Celotni prometnih znakov je nekaj novih. Tako pridemo v situacijo, ko bi morali hitro reagirati, pa moramo najprej pomisliti, če je še vedno prav vse tisto, kar je veljalo nekoč.

Tudi praktična vožnja marsikomu dela preglavice. Pravi la vožnje po avtocesti, hitri cesti ali mestni štiripasovnici se razlikujejo in kdor tega ne ve, bo kar hitro zašel v težave. Največ problemov s prilaganjem na razmere v prometu imajo tako imenovani "nedeljski vozniki". Čeprav ta izraz nekateri razumejo kot žalitev, je to čisto realna kategorija voznikov. Posebno pri današnjih cenah goriva je veliko voznikov, ki sedejo za volan le

takrat, ko nimajo druge možnosti. To pa je potovanje na dopust ali pa "nujna" vožnja v sosednjo Avstrijo, ko doma zmanjka kave, pralnega praška in toaletnega papirja. Takrat se začenejo težave že doma.

Ulica, ki je bila še pred tednom dni normalno prevozna je enosmerna, na cesti, ki je bila še pred kratkim štiripasovnica so se pojavile rumene črte (le kaj pomenijo?) in še kakšna stvar se je spremenila.

Zaradi strahu pred novimi pa ne gre obupati. Pred mnogimi leti smo z veliko truda opravili vozniški izpit in avto imamo v garaži. Torej se vožnji ne bomo odrekli, pa naj stane, kolikor hoče. Sedaj smo pa pri bistvu. Če že naj stane kar hoče, si privoščimo majhen strošek, ki bo pomenil veliko korist za našo varnost in var-

nost ostalih udeležencev v prometu - pojdimo zopet v avto šolo.

Avto šole rastejo kot gobe po dežju. Konkurenca je velika in da bi privabili čim več kandidatov, organizirajo tečaje iz cestno - prometnih predpisov v večini avto šol kar brezplačno. Zakaj tega ne bi izkoristili tudi tisti, ki imajo vozniška dovoljenja že v žepu? Nekateri stvari so še vedno enake, kot včasih. Še vedno vozimo po desni, na semaforju so še vedno tri barve, vse pa ni enako, pa vam bodo razložili predavatelji v avto šoli.

In ko boste vsesali vse znanje, si privoščite še uro ali dve vožnje z inštruktorjem. Naj vas popelje malo po mestu, malo po okolici, morda celo na avtocesto. Boste videli, kaj vse človek pozabi, če ni vsak dan za volanom. Tako prometno prerojeni boste potem gotovo varno pripeljali na morje, pa čeprav že "celo večnost" niste sedeli za volanom. Poizkusite, boste videli, da se izplača!

Varno vožnjo vam želita
BM in JS

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Angleški krožek

Ko pride čas upokožitve, marsikdo razmišlja, kako bi zapolnil prosti čas, ki ga je nenadoma na pretek, čeprav je res, da se delo lahko vedno najde in ga nikoli ne zmanjka. Druži stikov z nekdanjimi sodelavci je vedno manj, nova znanstva pa so v poznejših letih bolj izjemna kot pravilo.

V krožek za angleški jezik, ki deluje že peto leto in ga vzorno vodi prof. Martina De Costa, se je na začetku prijavilo 8 slušateljic. V vseh teh letih se število bistveno ni spremenilo. Druži naša želja po izpopolnjevanju, za nekatere pa pomeni spoznavanje tega jezika popolnoma novo znanje. Delo poteka

sproščeno ob zanimivih tekstih in v razgovorih o njih enkrat tedensko po dve šolski uri. Všeč nam je, da je veliko vaj, pri katerih pride vsakdo večkrat na vrsto. Tudi domače vaje so v programu, vendar prostovoljno in kolikor kdo zmore. Večkrat učne ure kar prehitro minejo.

Naše življenje je dobilo nov smisel in nove vidike, ki bi jih sicer zanemarili. Prijetno je tudi kramljanje o vsakdanjih stvareh, ki ga občasno "opravimo" ob kavi po pouku. Čas, ki ga prebijemo skupaj pri učenju in zasebno, pomeni spremembo našega vsakdanjika, zato naj velja naša iskrena zahvala vsem, ki kakorkoli žrtvujejo svoj čas za popestritev jeseni našega življenja.

Obvestilo

Sekretariat za notranje zadeve občine Velenje prosi državljane, da upoštevajo, da ob torkih in uradnih ur za stranke. Teža dne urejajo splošne sistemske naloge, evidence in registre, ki so v njegovi pristojnosti.

Referentom je navedeni čas na razpolago za reševanje zadev v upravnem postopku, ko je potrebno izdati odločbe in podobno. Posebej pa se ob tem dnevu izdelujejo slovenski potni listi, za katere je ogromno zanimanje (tudi po 100 vlog na dan). Racionalno izkoriščanje delovnega časa ob torkih bo služilo tudi hitrejšemu zadovoljevanju interesov državljanov ob dnevih, ko so uradne ure.

Zaradi navedenega morajo državljani urejati zadeve pri tem upravnem organu le v nujnih primerih (smrt in podobno).

Sekretar dr. Vladimir Korun

Dragi gospod Pečnik

(in vsi ostali privrženci Slovenske nacionalne stranke!)
(Odmev na članek »Slovenec v premislek«, Naš čas, 4. 6. 1992)

Mogoče sem res samo eden poslednjih idealistov, ki se verjame v človeka in njega ponovni vzpon, ki še verjame, da se niso vsi ljudje pustili zmanipulirati v abstrakcijo, ki ji je ime nacija; mogoče sem res. In sem ponosna na to!

Ko sem namreč brala vaš članek, sem čutila slepo jezo, ki je stopala iz njega, jezo, ki jo čutim vedno znova, ko prisluhnem medijem in soljudem. Ko vaše besede izginejo in izgine z njimi vaša jeza, se zbudijo moje strasti. In te so jeza na vse vas, ki se imate pa za ljudi, pa ste samo masa tistih, ki ne ločijo več človeka od naroda, konkretnosti od abstrakcije.

Že slišim vaš ugovor, da ni nič abstraktnega v tem, da plačujete za begunce, ki jemljejo kruh iz vaših ust in ga nimajo namena vrniti. Ampak tista, da se po vsej verjetnosti tudi sami ne nameravajo vrniti domov, je pa le prehuda. Pri njih divja vojna, za božjo voljo! Vojna, ki jim ruši hiše in življenja, upe in spomine njih packa z grozo sedanjosti, in če lahko za njih naredimo vsaj toliko, da jim vrnemo minimalno vero v sočloveka, je to res še najmanj.

Na žalost nekateri na to pozabljate in zaradi takšnih ljudi prihaja do vojn. Vsi Srbi so slabi, ker pobijajo Hrvate in muslimane, vsi Hrvati in muslimani so le ne kreature, ki samo čakajo na priložnost, da bodo prišli v obljubljeni deželni Slovenijo, ukradli ubogim Slovincem materialne dobrine in nam popočili kulturo.

Lepo vas prosim, dragi gospod Pečnik in njemu podobni — kaj ni to absurd?

In ob takšnih absurdih se razburjam, ker sem mogoče res samo ena redkih, ki za njimi vidi izkopen grob za človeka, edino umno bitje na nam znanem svetu, bitje, ki je edino sposobno izbirati ali bo ostalo razumno ali pa bo zavrglo svoje bistvo in se stopilo z maso, z »množico«, ki nima rok«, kot pravi Ortega y Gasset.

Niso namreč Srbi tisti, ki dvigajo roke nad Hrvate in muslimane, nismo Slovenci tisti, ki dvigujemo roke, da bi odgnali begunce nazaj v brezup, strah in grozo — nacija nima rok; roke imava samo jaz in vi, roke ima samo človek! — In definicija človeka se zdela ni njegova nacionalna pripadnost. Definicija človeka je še vedno »homo sapiens« — misleče bitje. Razmislimo torej, bodimo najprej ljudje, šele nato (če sploh) Slovenci, Hrvati ali Iranci. Aktivirajmo svojo misel, naj nas prestavi v situacijo, v kateri se nahajajo številni

begunci, ki zdaj iščejo zavetje pri nas.

Če ste vi ponosni, da ste Slovinci, jaz dostikrat nisem. O slovenski desetdnevni vojni se pišejo knjige, delijo medalje in komentariji o naši pomembnosti in pogumu. Ampak za vsem tem medijskim pompom tiči ogromna mera hinavščine in nezrelosti. Se še spomnite, da smo bili še nedolgo tega presneto ponosni, da smo del naroda, ki je dal svetu Nikolo Teslo, svetovne košarkske prvake in ki se je šel med drugo svetovno vojno bratstvo in enotnost? Zdaj bi se pa prepotentno radi obrnili od svoje zgodovine in se igrali, kot da smo sami največji junaki in heroji. Priznam, tudi sama sem večkrat hinavska, ampak svoje hinavščine ne skrivam za etiketo narodnosti, upam si priznati, da sem človek z napakami, ne priznam pa, da sem abstrakcija, ki išče opravičilo za svoje polome v nacionalnem. Še vedno skušam misliti s svojo glavo in pri sebi iščem vzroke za tisto, kar je narobe.

In če se dotaknem še druge peče teme — kako smo lahko srečni, da smo se končno rešili jarma Jugoslavije, ki nam je kradla in katero je morala Slovenija največ kar sama oskrbovati, ni pa nikoli nič dobila v zameno —, bi rekla samo tole: meni tudi Slovenija ni nikoli nič dala in mi ni nikoli nič ukradla; največ, kar lahko človek od države pričakuje, je nacionalni ponos in nacionalni ponos ubija. Nacionalni ponos je tisti, ki se napihuje pred ogleдалom in vidi samo svojo veličino; za ogleдалom so pa vsi ostali, ki so manjvredne rase, ker niso na pravi strani. Ampak ogleдалo nacionalnega ponosa ima odsevajočo površino na več straneh, za vsak narod eno, zato je vsak narod hkrati najboljši in brezvreden.

Nehajte se torej gledati v nacionalno ogleдалo, dragi Slovenci! Ne pustite se do konca zmanipulirati. Nekdo tam zgoraj, ki se gre država, na račun vaše navivnosti presneto dobro živi. Poglejte raje vase, v človeku nasproti vas poiščite človeka, ne ustavljajte se ob njegovi narodnosti. V vsakem narodu smo tako slabi kot dobri posamezniki, to je stara resnica, že tolikokrat potrjena in spoznana. Ali res ne vidite, da je nesmiselno soditi človeka po njegovi nacionalni pripadnosti? Konec koncev je to prirojena in stalna lastnost, ki se jo da spremeniti zgolj z lažjo, potvorbo ali preprosto negacijo.

Pa še en ocvirček, da se boste malo pa mogoče le zamislili: verjetno ste tudi vi eden tistih, ki ne more razumeti, zakaj je Hitler (in z njim njegova arijska rasa) preganjal Žide. Da je to čisto druga zgodba, pravite? Pomislite še enkrat! Andreja Drolfelnik

Škropljenje sadja v strnjanih naseljih

Vse več ljudi je ekološko osveščenih, zato z velikim odpo-

PRODAJALNA TRIMČEK
Cesta v Bečve 16, Velenje
najcenejša športna obutev,
oblačila in nogavice

ODPRTO: od 16. do 19. ure

GOSTIŠČE LESJAK
Spodnja Rečica 51, Rečica ob Savinji
Tel.: (063) 832-593

Čenjene stranke obveščamo, da smo 3. junija PONOVO ODPRLI NA NOVO PRENOVLJENO GOSTIŠČE LESJAK.

Pripravili smo vam pestro ponudbo: hišnih specialitet, jedi na žaru, še posebej piščancev, kosil po naročilu...

Del. čas: vsak dan od 10. do 23. ure, ob torkih zaprto.

Vljudno ste vabljeni!

rom spremljajo ekološko oporečna ravnanja drugih ljudi. Škropljenje sadja v strnjanih naseljih postaja vse pogostejši vzrok sporov med sosedi. Tako z nezaupanjem ali celo sovraštvom gleda gospodinja soseda in njegovo škropilnico, ko nosi oblak škropiva tudi po njeni solati in drugi zelenjavi, po obešenem perilu, se useda na šipe njenih oken ali pa napolni spalnico, ker ni pravi čas zaprla oken. Ali pa, ko sedi z družbo na svojem vrtu in nena doma zasliši sosedovo škropilnico ter seveda tudi prav kmalu zavoha vonj po škropivu. Redko kdo zmore v takem trenutku ohraniti mirno kri, da ne bi sosedu očital ekološke nemorale, brezobzirnosti, sebičnosti in še česa drugega.

Če velja odlok o hišnem redu v stanovanjskih blokih, bi moral obstajati tudi odlok o redu v strnjanih naseljih, kjer ljudje tudi živijo tesno drug ob drugem.

Najprej bi moral vsebovati prepoved vseh škropilnic razen ročnih za nujne potrebe. Ne nazadnje bi bilo potrebno spremeniti predpise o bližini dovoljenega sajenja sadnih dreves in vinske trte glede na sosedovo parcelo ali vsaj hišo. Osnovo zanj imamo v ustavi, ki zagotavlja pravico do zdravega okolja vsakemu državljanu.

SALEŠKO EKOLOŠKO DRUŠTVO

Killerju!

Piscu, ki me je obljaval v članku Z VERIGE in se podpisuje s pasjim psevdonomimom, naj mi oprost, bom odgovoril kot psu.

Res je pravi bastard, ki še vedno laja s stare zarjave verige, je potuhnjenec, ki se me drzne javno blatiti, sam pa se skriva za psevdonomimom. Takšen način napada je značilen za pse mešance, ki te napadejo od zadaj od tod pregovor »potuhnjene kot pes«, naj mi oprostijo čistokrvni psi. Ni res, da smo Slovenci pred letom dni stiskali riti, ko so nad našo domovino letela letala in je sovražnik navalil iz kasarn. Drisko so dobila le ščeneta, ki so se skrivala po kotih in še bevsjajo,

da jih je strah. Slovenci so se borili, padle so žrtve, sedaj pa ščeneta laja, da jih je bilo strah, to je žalitev, ki jo zmore samo pokvarjena pasja duša. Ni res, da ljudje lezejo iz krtin in zlivajo gnojnico po sistemu, ki ga ni in je preživet. Ljudje so začutili svobodo, objavljajo in pišejo tisto, kar čutijo in mislijo, nov sistem demokracije jim je to omogočil, tudi podpišejo se pod svojo pisnjo, le ščeneta se še skrivajo za psevdonomimi. Da res je, da smo nekateri kričali: TITO, PARTIJA, ..., danes smo spregledali, se otrešli

zaslepljenosti prejšnjega režima in me ni sram tudi priznati. Ni pa res, da hodim v cerkvenih povorkah in kličem k bogu, pa tudi to bi storil, če bi kaj pomagalo, da bi takšnim cepcem, kot je ta pes KILLER razsvetlil pamet: jim dopovedal, da je vse eno ali si v stranki ZMAGA JELINČIČA ali MITJE RIBIČIČA samo, da si pošten Slovenec, gospodar na svoji zemlji, ki sam sprejema zakon in ustavo in to takšno, ki bo dala temu narodu veljavo.

Jože Pečnik

ljubljanska banka
Splošna banka Velenje d.d. Velenje

objavlja

PRODAJO Z ZBIRANJEM PONUDB
Prodajali bomo karambolirano vozilo RENAULT 11, letnik 1987 (okt.)
Ogled vozila je možen v poslovnih prostorih LB SB Velenje, Rudarska 3, Velenje v ponedeljek dne 6. 7. 1992 in v torek 7. 7. 1992 od 12. do 15. ure.
Pisne ponudbe za odkup bomo sprejemali do 10. 7. 1992, na naslov:
Ljubljanska banka, Splošna banka Velenje d.d., Rudarska 3, 63320 Velenje

gorenje gospodinjski aparati d.o.o.

objavlja

JAVNO LICITACIJO
za odprodajo osnovnih sredstev (stiskalnice 125 t in 25 t, visečih transporterjev, gumi transporterjev, robotov, vilničarjev, točkalnik, žaga za kovine, traktor, pisarniška oprema in ostale delovne priprave).
Licitacija bo v petek 10. 7. 1992 s pričetkom ob 10. uri v učilnici nad Družbenim standardom, Partizanska 12, Velenje.
Ogled je mogoč dve uri pred pričetkom licitacije v skladišču osnovnih sredstev, kjer bodo lahko zainteresirani vplačali varščino v višini 10% od izklicne cene.
Prometni davek ni zajet v izklicni ceni in ga plača kupec.
Licitacija bo potekala po sistemu »videno — kupljeno«.
Vse dodatne informacije dobite na telefon 063 853-321, int. 583.

OBI d.o.o.
OBRTNI INŽENIRING
Efenkova 61
63320 VELENJE
Tel. in fax: 063/851-486

V letu, ko praznujemo drugo obletnico ustanovitve našega podjetja, smo vsem našim someščanom pripravili presenečenje.
Od 1. 7. 1992 do 31. 7. 1992 nudimo vsem naročnikom naših del **20% popusta** za slikopleskarska, fasaderska in finalno tlakarska dela, za keramičarska dela pa 30% popusta za takojšnje plačilo, za vse ostale naročnike pa plačilo na obroke.
Oglasite se nam in ne bo vam žal! Naročena dela vam bomo izvedli hitro in kvalitetno. Videli boste, da vam ne bo žal!
Vaš partner pri finalizaciji stanovanja ali hiše, ki vam bo znal prisluhniti, je OBI d.o.o. Velenje.

Mercator - Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje p.o.

Vse za gradnjo vašega doma:

- termo zastekljena okna
- strešna okna
- strešne stopnice
- keramične ploščice
- lamelni parket hrast

vam je na voljo v tehničnih trgovinah M-ZKZ

Kmetijsko-preskrbovalni center (KPC) Ljubija 831-040
Blagovnica Gornji grad-Železnina 841-016
Železnina Radmirje 841-372
Železnina Luče 846-014
Elektro Ljubija 831-047

Kupcem nudimo možnost obročnega odplačevanja na potrošniško posojilo do 5 obrokov ali s čeki.

PRAVI NASLOV ZA DOBER NAKUP!

MALI OGLASI

tel. 853 451, 855 450

fax 851 990

uspešen oglas, oglas v naš čas

STILNO SVETLO SPALNICO in štiri deljni regal, prodam. ☎ 856-838.

ZEMLJO v izmeri 4000 m² v Savinjski dolini v okolici Šentruperta, prodam. Primerno za kmetovalce. Cena po dogovoru. ☎ 892-053 od 7. do 8. ure.

NADSTROPNI POSTELJI in dve pisalni mizi v naravnem lesu, prodam za 500 DEM, Mirko Kristovič, Serčerjeva 17/11 Velenje. NOVA PLAŠČA Sava Comet 9.00R 20 Radial, za tovornjak prodam. ☎ 063-885-813.

RABLJEN AVSTRIJSKI kombinirani voziček znamke Marc'o King, ugodno prodam. ☎ 858-480.

100 KG PRAŠICE za zakol ali nadaljnjo rejo, prodam. Lahko tudi po polovicah. ☎ 854-341.

JUGO, TOPLOVODNI ŠTEVEC, vrtno kosilnico, kritno trajanko, prodam. ☎ 855-656, služba.

TELIČKO, težko 180 kg, sive pasme, prodam. ☎ 882-835.

PRIKOLICO ZA PREVOZ ŽIVINE PRODAM. ☎ 832-524.

GRADBENO PARCELO v obrtni coni Nazarje, ugodno prodam. V račun vzajem tudi avtomobil. ☎ 831-653 zjutraj do 9. ure.

PRALNI STROJ PRIMAT20 PM in dva sušilna stroja RSE 20 kg, ugodno prodam. ☎ 831-653 dopolne.

STANOVANJSKO POSLOVNI OBJEKT v tretji gradbeni fazi, na lokaciji Podvrh III, Mozirje Prodam. Informacije vsak delovnik od 7. do 8. ure po ☎ 852-028.

KONFEKCIONARSKO Z DELOVNIMI IZKUŠNJA-MI, takoj zaposlimo. Samo pisne prošnje pošljite na naslov Pireli d.o.o. (za Rotovnik), Aškerčeva 11 A, Šoštanj.

KOKOŠI, RJAVE ODLIČNE NESNICE za nadaljnjo rejo ali zakol, prodajamo vsak dan na farmi Roje pri Sempetru. Novo! Dobite lahko tudi zaklane, veterinarsko pregledane, pakirane v vrečke in pripravljene za zamrzovanje. Cena zelo ugodna, plačilo na dva čeka.

POROKE

Občina Velenje

Aleksander Ros, Lucija, Obala št. 111 in Marija Javornik, Velenje, Jenkova c. št. 3, Daniel Spital, Gaberke št. 292 in Dora Čakš, Gaberke št. 292, Maksimilijan Blažič, Ložnica št. 5 in Martina Tavčar, Založe št. 18/a, Jože Anclin, Velenje, Prešernova c. št. 14 in Berta Vidmajer, Velenje, Prešernova c. št. 14, Milan Robnik, Podkraj pri Velenju št. 17 in Erika Mohorič, Lokovica št. 87, Ivan Lampret, Paka pri Velenju št. 72 in Stanka Aristovnik, Velenje, Partizanska c. št. 30, Juro Vidovič, Velenje, Vodnikova c. št. 3 in Jana Dačajeva, Leningrad, Ul. Belinskega št. 5, Jože Hudolin, Ljubija št. 93 in Magdalena Navodnik, Bele vode št. 30, Janez Debelak, Braslovče št. 33/b in Irena Mokina, Topolšica št. 60/c, Igor Škruba, Letuš št. 89/a in Mateja Berdnik, Rečica ob Paki št. 29/b, Milan Miklav, Podkraj pri Velenju št. 21/b in Terezija Kopriva, Velenje, Bračičeva c. št. 3.

SMRTI

Občina Mozirje:

Ivan Rihter, roj. 1961, Rovt pod Menino 34, Frančiška Pezar, roj. 1928, Sentjanž 37, Jožef Desman, roj. 1931, Primož pri Ljubnem 72.

MLADA DRUŽINA IŠČE STANOVANJE V VELENJU ali bližnji okolici. ☎ (0602) 42-490.

MARIJA ŠPEGEL iz Mute obvešča, da ima na zalogi 5 mesecev stare nesnice, pasme Hisex, 2x cepljene, ki že nesejo. Prodajala jih bo v nedeljo 5. 7. 92 ob 9. uri v Šaleku pri Kolavrtarju. Informacije po telefonu 0602-61-202.

Gostišče Acman Skorno 62 a, Šoštanj Tel.: 881-393 Se priporočamo

SEMENARNA BRAZDA Primorska 4, Šoštanj Del. čas: Vsak dan od 8.—18. ure, v soboto od 8.—12. ure Nova telefonska številka: (063) 881-190

GOSTILNA PRI KOVAČU Paka 49, tel.: 856-926 Del. čas: vsak dan od 9.—21. ure, ob nedeljah od 12.—20. ure, ob sobotah zaprto

PRODAJALNA m&m Dragomira Rošar 62382 MISLINJA 170/a Tel.: 0602/ 55-237

Trgovina Janko & Metka Mislinja — pisarniški material — vse za šolo Ugodne cene Fotokopiranje!

TOPLOTNA TEHNIKA TONE... Ljubljanska 15/b 63320 Velenje Telefon: 063/857-141 063/853-495 Fax: 063/853-674

ZAGOTOVITE SI EVROPSKO KAKOVOST ŽIVLJENJA.

Trgovina z mešaním blagom Koroška 8 c, Velenje Tel.: 855-008

LIR Trgovina z gradbenim materialom Tel.: 063/855-646, pričakujemo vas vsak dan od 7. do 19., ob sobotah do 13. ure.

URARSTVO IN PRODAJA UR ROMAN BASTL Stanetova 19 Tel. (063) 853-948

Boutique GOSPODIČNA

JOUNG FASHION

PONUDBA:

- barvne kavbojke DIESEL in REPLAY že od 2900 SLT dalje
- poletne majčke že od 265 dalje
- sive DIESEL majice
- tunike
- več lepih modelov za slovesne priložnosti

Šoštanj, Prešernov trg 9, Tel.: 881-149

VEDNO KAJ NOVEGA!

PRIPOROČA SE BOUTIQUE GOSPODIČNA!

gorenje notranja oprema

VELENJE, Partizanska 12

objavlja na osnovi zakona o pogojih odpisa osnovnih in obratnih sredstvih izven uporabe

JAVNO LICITACIJO

naslednjih osnovnih sredstev in drobnega inventarja

Zap. št.	Naziv osnovnega sredstva	Ko-m	Izključna cena SLT
01.	elektromotor 1,5 KW 1400 obrt./min	1	3.500,00
02.	elektromotor 0,75 KW 1390 obrt./min	1	2.000,00
03.	elektromotor 0,37 KW 1350 obrt./min neizpraven	1	1.000,00
04.	elektromotor 0,8 KW 1400 obrt./min	1	2.000,00
05.	elektromotor 0,25 KW 680 obrt./min	1	1.000,00
06.	elektromotor 1,1 KW — neizpraven	1	500,00
07.	elektromotor 2,2 KW — neizpraven	1	800,00
08.	elektromotor 1,5 KW 1400 obrt./min	1	3.000,00
09.	elektromotor 0,75 KW 1400 obrt./min	1	1.500,00
10.	elektromotor 0,75 KW 1400 obrt./min	1	1.500,00
11.	elektromotor 2,2 KW 2800 obrt./min neizpraven	1	2.500,00
12.	elektromotor 0,55 KW 690 obrt./min	1	1.500,00
13.	elektromotor 0,75 KW 700 obrt./min	1	1.500,00
14.	elektromotor 2,2 KW 2800 obrt./min	1	3.000,00
15.	elektromotor 2,2 KW 2800 obrt./min	1	3.000,00
16.	elektromotor 2,2 KW 2800 obrt./min	1	3.000,00
17.	elektromotor 2,2 KW 2800 obrt./min	1	3.000,00
18.	elektromotor 3 KW 2800 obrt./min	1	3.500,00
19.	elektromotor 1 KW 1400 obrt./min	1	2.000,00
20.	elektromotor 1,1 KW — neizpraven	1	500,00
21.	elektromotor 1,1 KW 1410 obrt./min	1	2.500,00
22.	elektromotor 7,5 KW 2800 obrt./min	1	5.000,00
23.	elektromotor 2 KW 1400 obrt./min	1	3.000,00
24.	elektromotor 3,6 KW 1400 obrt./min	1	3.000,00
25.	elektromotor 3,6 KW 1400 obrt./min	1	3.000,00
26.	elektromotor 2,6 KW 2800 obrt./min	1	2.500,00
27.	elektromotor 2,6 KW 2800 obrt./min	1	2.500,00
28.	elektromotor 3 KW 1400 obrt./min	1	3.500,00
29.	elektromotor 18,5 KW 1440 obrt./min	1	4.000,00
31.	elektromotor 12,5 KW 760 obrt./min	1	7.000,00
32.	črpalka obtočna 0,5 KW	1	500,00
33.	elektromotor 12,5 KW 760 obrt./min	1	7.000,00
34.	ventil. z elektromot. 1,1 KW neizpraven	1	3.500,00
35.	elektromotor 3 KW 2800 obrt./min	1	3.500,00
36.	elektromotor 0,8 KW 900 48 V neizpraven	1	500,00
37.	elektromotor 0,8 KW 900 48 V neizpraven	1	500,00
38.	vrtna enota (priprava)	1	15.000,00
39.	razmnoževalni stroj neizpraven	1	300,00
40.	pisalni stroj OLIMPIA neizpraven	1	2.000,00
41.	računski stroj OLIMPIA neizpraven	1	1.000,00
42.	vrtna enota SHER 1,8 KW neizpraven	1	1.500,00
34.	vrtna enota SHER 1,8 KW neizpraven	1	1.500,00
44.	vrtna enota SHER 1,8 KW neizpraven	1	1.500,00
45.	vrtna enota SHGER 1,8 KW neizpraven	1	1.500,00
46.	vakuum črpalka	1	1.000,00
47.	električni vibrator	1	1.500,00
48.	elektr. omarica V 6	1	500,00
49.	elektr. omarica V 4	1	500,00
50.	elektr. omarica V 4	1	500,00
51.	elektr. omarica	1	300,00
52.	elektr. omarica	1	300,00
53.	elektr. omarica	1	300,00
54.	elektr. omarica	1	300,00
55.	elektr. omarica V 4 povišana	1	500,00
56.	elektr. omarica V 6	1	500,00
57.	elektr. omarica V 6	1	500,00
58.	elektromotor 2,6 KW 2800 obrt./min	1	2.500,00
59.	zbijalni stroj CORALLI	1	350.000,00
60.	podajalna naprava	1	3.000,00
61.	pisalni stroj IBM neizpraven	1	2.000,00
1 K	rezkalni stroj L 1967 proizv. SSSR	1	200.000,00
2 K	nakladalec tip KRAMER žlica V=0, 5m ³ L. 1972	1	300.000,00
3 K	električni viličar 500 KG L 1975 nevozen	1	80.000,00
4 K	fotokopirni stroj NASHUA	1	30.000,00

LICITACIJA bo dne 4. 7. 1992 ob 9. uri v prostorih Gorenja Notranja oprema, Partizanska 12 Velenje, sejna soba.

Vso opremo si lahko ogledate na dan licitacije od 7.00 do 9.00 ure. Osnovna sredstva po zaporedno št. 1 K do vključno 4 K bodo na ogled vas Gorenje 1/b (obrat Keramika) ostala Gorenje Velenje obrat Pohišstvo.

Na licitaciji lahko sodelujejo pravne in fizične osebe, ki bodo dve uri pred pričetkom licitacije vplačale 10 % varščine od izključne cene pri blagajni Gorenje Notranja oprema.

Prodajne cene so brez prometnega davka, ki se po licitaciji obračuna in ga plača kupec.

Kupec mora plačati celotno izlicitirano kupnino in odstraniti osnovno sredstvo v roku 8 dni po licitaciji, sicer mu varščina in licitacija zapade.

Vsa oprema se kupuje po principu videno—kupljeno. Vse cene so fco mesto ogleda.

Za dodatne informacije lahko pokličete na telefon 063 856-865 ali 853-231 int. 245 — STIGLIC Stanko.

V SPOMIN

na obletnico smrti, ko je 29. 6. 1991 tragično preminil naš dragi

Tonček Hren

mož, oče, brat, svak, tast in otika

VSI NJEGOVI

Zaman je bil tvoj boj, zaman vsi dnevi hudega trpljenja, bolezen je bila močnejša od življenja.

ZAHVALA

Nema bolečina je objela naša srca, strti sporočamo, da je v 47. letu prenehalo biti srce ljubeče žene, mamice, hčerke in sestre

Mirjane Nahtigal

rojene 1945—1992, Tovarniška pot 9 v Šoštanju

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in vsem prijateljem za darovano cvetje, izrečena sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti.

Posebno se zahvaljujemo Faniki Nahtigal za njeno nesebično pomoč v najtežjih trenutkih, vsemu zdravniškemu osebju in duhovniku za opravljen obred.

Zahvaljujemo se pevskemu oktetu, praporščaku Zvonetu Bajcerju in Sandiju Golavšku za zaigrano Tišino.

Iskrena hvala tudi družini Škrbot.

Vsem iskrena hvala!

Žalujoci: mama Ana, mož Franci, sin Klavdijo, hčerki Melani in Iris in ostali sorodniki.

Uspešen oglas, oglas v Naš čas.

Irena Polko (pevka), Suzana Kok ter Matjaž Černovšek (voditelja) - kratek posvet pred odhodom na oder

Na odru se jih je zvrstilo kar nekaj, ki so imeli 100 pik

Nagrajenca, ki sta si priplesala prvo nagrado, sta imela številko 1

Prijeten skok v poletje

V petek smo velenjski radiji pripravili že drugo zabavno prireditev, ki smo jo poimenovali Skok v poletje. Le pet dni po prvem poletnem dnevu, ki nas je že kar od samega začetka obilno zalivalo z dežjem, smo v petek doživeli lep poleten dan in še lepšo, pravo zgodnje poletno noč ob velenjskem jezeru.

Na prireditvenem prostoru se nam je pridružila lepa množica obiskovalcev, ki so

imeli kaj videti in slišati. Pester program, zelo raznolik in dinamičen, je zadržal naše obiskovalce ob jezeru vse do zgodnjih jutranjih ur.

In kaj smo jim pripravili? Po avizu Radia Velenje so se na odru zvrstili Miki Šarac, Irena Polko, Simona Weis, Irena Vrčkovnik, Alberto Gregorič, Globus band, Podkrajski fantje in ansambel Nika Zajca z Borisom Kopitarjem. Naša voditeljica, Suzana in

Matjaž, sta med modno revijo M cluba pestro opisovala videno, manekeni in manekenke pa so se po odru sprehodili v oblačilih iz poletne kolekcije kar dvakrat. Seveda ni šlo brez naših Strašnih Jožetov, ki sta poskrbela za smeh in dobro voljo, izvedla žrebanje vsotnic in s pomočjo šaljivega tekmovanja izžrebancem podeli-

la lepe nagrade - prva je bila kar tedenski paket v Španiji.

Uspelo nam je torej tudi drugič, česar smo bili veseli tako mi, kot naši obiskovalci. Za uspeh pa se moramo zahvaliti tudi našima sponzorjema, RLV in ERA, ter seveda podjetju Gost, ki je poskrbelo za žejo in prazne želodce.

(bš, foto: vos)

Ob obletnici državnosti

Podobno kot v drugih krajih velenjske občine so tudi v Šoštanju na svojstven način proslavili prvo obletnico mlade države Slovenije.

Veliko prebivalcev mesta in okolice - starih in mladih je predvečer prve obletnice slovenske državnosti preživelo na Kresni noči ob Pustem gradu. Okolice Pustega gradu so skrbno uredili tako, da bo v prihodnje gotovo še pogostejše zbirališče prebivalcev tega mesta.

Za to priložnost so pripravili priložnostni kulturni program, v katerem so nastopili tamkajšnji godbeniki, Saleški oktet, harmonikarji, vse zbrane pa sta nagovorila predsednik turističnega društva Rajko Zaleznik in šoštanjski župan Matjaž Natek.

Vsi so bili veseli, po besedah Matjaža Natka, tega svečanega trenutka, "ko lahko

Zbrali so se ob Pustem gradu

ob prvem jubileju naše mlade države Slovenije s ponosom ugotovimo, da nam je bližnja preteklost dala še več volje,

poleta in poguma, da se razvijamo, načrtujemo, gradimo,...

Nad vse slovesno pa je bilo, ko so taborniki odreda Pusti

grad ob zvokih Zdravljice dvignili slovensko zastavo na vrh gradu.

(vos)

Le kaj je šepetal Alberto Ireni za odrom?...

Namesto Mlačnika Očkrl

Med predlogi komisije za volitve in imenovanja je bil na zasedanju zborov velenjske občinske skupščine, prejšnji torek, tudi predlog za razrešitev dosedanjega in imenovanje novega komandirja velenjske policijske postaje.

Od 1. julija dalje je to nalogo prevzel dosedanji namestnik komandirja Peter Očkrl. Dosedanji komandir velenjske policijske postaje Edvard Mlačnik je namreč prevzel naloge inšpektorja za posebne naloge v inšpektoratu Uprave za notranje zadeve Celje.

(tp)

modro bela kronika

Z leseno "lato" nad avtomobil

Prejšnji ponedeljek v noči je bil Vojko S. iz Velenja v discoteki v Sentilju. Najbrž tega ne bi vedeli, če se ne bi tam sprl s solastnikom lokala Francem K. iz Velenja. Po prepiru je slednji nato odšel do Vojkovega osebnega avtomobila in z leseno lato nekajkrat udaril po njem. S stresanjem jeze na železnega konjička je povzročil za okrog 100 tisoč tolarjev škode. Zaradi poškodovanja tuje stvari so velenjski policisti zoper Franca napisali ovadbo sodišču.

Delovna nezgoda na RLV

V ponedeljek, 22. junija, so delavci velenjske policijske postaje prejeli obvestilo o delovni nezgodi na RLV. Pripetila se je tri dni prej, in sicer v jami Preloge. Botrovala ji je neprevidnost Franca Operčkala (36 let) iz Gorenja, ki je skupaj s sodelavcem delal pri demontaži podporja. Pri izbijanju sornika mu je padlo del podporja na levo ramo ter mu poškodovalo hrbtenico. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico, kjer je ostal na zdravljenju.

Kje je 5 tisoč tolarjev?

To se najbrž sprašujejo tako oškodovanec kot policisti, ki primer raziskujejo. Pred tednom dni, v dopoldanskem času, je Slavko N. iz Podkrajja pripeljal svoj BMW v avtopralnico na Selu. Po pranju in čiščenju avtomobila je ugotovil, da mu je zmanjkalo iz denarnice, ki jo je pustil v njem, zmanjkalo 5 tisoč tolarjev. Osumljenca kaznivega dejanja zaenkrat še niso našli.

Ključavnica ni bila ovira

Ceprav je imela Nada H. iz Kraigherjeve 1 v Velenju svoje gorsko kolo zavarovano pred nepridipravi s ključavnico in za nameček še shranjeno v kletnih prostorih stanovanjskega bloka, to tatu ni odvrgnilo od njegovih namenov. Gorsko kolo ji je odtujil ter jo tako "prikrajšal" za lepe denarce in prevozno sredstvo.

Spet tatvina osebnega avtomobila

Skorajda ne mine teden, ko ne bi v naši rubriki zapisali kakšne kraje osebnega avtomobila. Prejšnji teden glede tega ni bil izjema. V noči na 27. junij je namreč neznanec s parkirnega prostora stanovanjskega bloka na Bračičevi 3 v Velenju odtujil osebni avtomobil mazda 626, temno modre barve, registrska številka CE 284-748. Lastnika F. Bračiča je oškodoval za okrog milijon tolarjev.

Podtaknil plastično posodo z bencinom

V noči na 27. junij je neznanec v podzemnih garažah na Kardeljevem trgu pod osebni avtomobil R4, last Franca Č. podtaknil plastično posodo (najverjetneje je bil v njej bencin) ter jo zažgal. Pri tem sta zgorela leva prednja pnevmatika in zračnica.

Poskus odvzema R4

V dneh od 26. na 28. junij je bula za stanovanjsko zgradbo na Prešernovi 10 v Velenju parkirana Erina katrca. V omenjenem času jo je obiskal neznanec očitno z namenom, da jo tudi odpelje. Razbil je

pomično steklo na vratih, pod krmilom avtomobila zlomil zaščitno plastiko, snel žice, v ključavnico nastavil izvijač ter tako poskušal vozilo spraviti v pogon. Vendar mu poskus ni uspel. Za podobna dejanja se bo moral še učiti.

Vlom v Delavski klub

V noči na ta ponedeljek je neznanec vlomil v Delavski klub v Velenju. V notranjosti je preiskal več prostorov in v enem izmed njih našel kovinsko blagajno. Poskušal jo je odpreti, vendar "naporov" ni izdržal izvijač. Zlomil se je. Jezni vlomilec je za popotnico tako vzel le nekaj steklenic brezalkoholnih pijač, dve steklenici viskija in večjo količino najrazličnejših vrst cigaret.

Vlom v vikend

Le kaj je pričakoval neznanec, ki je v noči na ta ponedeljek vlomil v vikend, last Terezije P. v Lokovici? Najbrž se takšnega izkupička ni nadejal. Očitno se mu je zdelo vredno odnesti le tranzistor in napolitanke.

Požar v kuhinji

Za Slavoljuba S. iz Kidričeve 15 v Velenju ta ponedeljek ni bil srečen dan. Ob 21. uri je namreč zagorelo v kuhinji njegovega stanovanja. Požar so opazili sosedji (stanovalec v tem času ni bilo doma) in ga še pravočasno pogasili. Kljub temu je povzročil za okrog 30 tisoč tolarjev škode. Do požara je po prvih ugotovitvah najverjetneje prišlo nad kombiniranim štedilnikom, kjer naj bi se vnela neonska luč.

Hudo telesno poškodovan

Toliko nesreč kot so jih velenjski policisti zabeležili prejšnjo sredo, jih že dolgo, dolgo časa niso. Nekaj minut čez 16. uro se

je zgodila prometna nesreča na Koroški cesti v Velenju. Botrovali naj bi ji neprimerna hitrost. Alojz Vrčkovnik (29 let) iz Šaleka je vozil osebni avtomobil v smeri po Koroški proti Rudniški cesti. Ko je pripeljal do odcepa za APS, ga je zaneslo najprej na desno, nato na levo bankino oziroma na levo polovico vozišča. V tem trenutku pa mu je pripeljal nasproti Jože Skornšek (56 let) iz Mozirja. Prišlo je do trčenja. V nesreči se je Vrčkovnik hudo telesno poškodoval in se sedaj zdravi v slovenjegraški bolnišnici. Škode je na obeh vozilih za okrog 380 tisoč tolarjev.

Nesreča v Florjanu

Le slabi dve uri kasneje zgoraj omenjenega dne naj bi prav tako zaradi neprimerne hitrosti prišlo do prometne nezgode na lokalni cesti v Florjanu pri Šoštanju. Karmen Fajdiga (27 let) iz Skornega je vozila iz smeri Šoštanja proti Belim vodam. Pri stanovanjski hiši Skornje 63 a je zavijala levo z lokalne ceste na dovozno pot. V tem času je z nasprotne smeri pripeljal Franc Šacer (40 let) iz Celja. Ta je močno zavrl in zaradi tega ga je zaneslo s ceste. Po 28 m zaviranja je trčil v zadnji del vozila Fajdigove. Vozilo je odbilo k potoku Florjanščica in se zagodilo med jelše. V nesreči sta se lažje telesno poškodovala Fajdigova in njen 5-letni sin Gregor. Odpeljali so ju v celjsko bolnišnico. Sačl je zaradi suma vožnje pod vplivom alkohola moral na odvzem krvi. Na vozilih pa je nastalo za približno milijon in pol tolarjev škode.

Toda, to še ni vse. Sačl se namreč pri zapuščenju policijskega avtomobila, v katerem je moral opraviti alkoholni test, ni prepričal, ali sme odpreti vrata avtomobila. Najbrž tega ni pričakoval voznik osebnega avtomobila Anton Božiček (69

let) iz Dunaja. Kajti če bi, potem z blatnikom ne bi trčil v vrata policijskega avtomobila. Pri tem je nastalo za okrog 40 tisoč tolarjev škode.

Trčenje koles z motorjem in motornega kolesa

Neprimerna hitrost naj bi bila glavni vzrok za še tretjo nesrečo omenjenega dne. Pripetila se je v Paški vasi. Brata Boštjan in Viktor Brišnik iz Velikega vrha ter Anton Rogelj, prav tako iz Velikega vrha pri Šmartnem ob Paki, so se 24. junija okrog polnoči peljali s svojimi kolesi z motorjem po lokalni cesti proti Paški vasi. Izven naselja Šmartno ob Paki so se ustavili na desnem robu vozišča. V tem trenutku se je iz smeri Šmartnega ob Paki pripeljal voznik motornega kolesa Vladislav Klančnik (42 let) iz Šmartnega ob Paki. Trčil je v kolo z motorjem, na katerem sta sedela brata Brišnik, nato pa še v Rogljevo vozilo. Brata Brišnik in Klančnik so se v nesreči hudo telesno poškodovali in so jih odpeljali v celjsko bolnišnico, Anton Rogelj pa je ostal nepoškodovan.

Nenadno prečkal cesto

Minulo nedeljo, nekaj po 21. uro, se je zgodila prometna nesreča v ulici Lola Ribarja v Šoštanju. Voznik osebnega avtomobila Radivoje Mičič (31 let), začasno stanujoč v Hrastovcu 1, je vozil po omenjeni ulici. Takrat pa mu je nenadoma z desne strani stopil pred avtomobil izven prehoda za pešce Boris Kostanjšek (41 let) iz Šoštanja. Mičič ga je zadel, zbil po vozišču. Pri tem se je Kostanjšek hudo telesno poškodoval. Na zdravljenje so ga odpeljali v celjsko bolnišnico. Zaradi suma alkoholiziranosti so policisti za oba udeležence prometne nesreče odredili odvzem krvi.

Nesreča pri velenjski carinarnici

Ta ponedeljek, ob 11.30 uri, je bila prizorišče prometne nesreče cesta Simona Blatnika v Velenju. Vzrok zanjo bodo ugotavljali pristojni, menda pa naj bi bila glavna krivca neprimerna hitrost in neizkušnost voznika motornega kolesa. A.A. (16 let) iz Velenja je vozil motorno kolo iz smeri Velenjskega jezera proti centru mesta. Iz prostorov carinarnice pa je v tem času pripeljal voznik tovornega avtomobila Daniel Skorjanc (28 let) iz Dravograda in se hotel vključiti v promet. A.A., ki se je vozil menda s preveliko hitrostjo, se je tovornjaka ustrašil, izgubil oblast nad vozilom ter padel. Pomoč so mu zaradi lažjih telesnih poškodb nudili v velenjskem zdravstvenem domu. A.A. je vozil brez varnostne čelade in brez vozniškega izpita.

Zaradi renčanja in lajanja kost v obraz

Prejšnji torej popoldan je O.R. s Kardeljevega trga 1 na velenjsko policijsko postajo prijavila peripetijo med njo in sosedo. Pred tremi dnevi naj bi jo namreč sosedo V.R. vrгла v obraz večjo kost, ker menda oškodovanka ni upoštevala njenega opozorila. Motilo jo je namreč renčanje in lajanje psa, ki ga je imela O.R. na balkonu. Če ne prej, se bosta srečali pri sodniku za prekrške in zadevo razčistili kot se spodobi.

Zgrabil jo je za vrat

Pred tednom dni so morali posredovati velenjski policisti v Hrastovcu št. 1, kjer je tam stanujoči R.A. zgrabil za vrat M.G. Ta se je z drugimi otroki igrala pred vrati njegovega stanovanja. Zakaj ga je to tako motilo, bo pojasnil sodniku za prekrške.